

KIEPPI

2015

Metsähallituksen lehti metsästäjille

Reijo Vesterinen:

Mies eräuutisten takaa

Kivikaudella
oli nykyistä
rennompaa

Kieppi laati
metsästäjän
menun

Eräluvut

**KALASTUSMAKSUT
YHDESTÄ OSOITTEESTA**

*Kalastajien ja
kalavesien hyväksi –
tavoitteena paremmat
ja puhtaammat apajat*

KALASTUKSENHOITOMAKSU 2015

Kaikkien 18–64-vuotiaiden kalastajien tulee suorittaa valtion kalastuksenhoitomaksu. Metsähallitus hoitaa valtion kalastuksenhoitomaksun sekä kalastusläänikohtaisten viehekalastusmaksujen keräämisen. Varojen käytöstä vastaa edelleen lain mukaisesti maa- ja metsätalousministeriö.

Saat jatkossa tietoa valtion kalastusmaksuista:
eraluvat.fi ja 020 69 2424.

facebook.com/eraluvat
Tilaa uutiskirje osoitteesta **eraluvat.fi**

 METSÄHALLITUS

Eräluvut.fi

Riistatalous – puuhastelu- vai kasvuala

Metsähallitus seuraa valtion maiden eräasiakkaiden rahankäyttöä alueilla ja heidän hyvinvointikokemuksiaan. Tiedämme, että erätalous valtion mailla työllistää ja luo hyvinvointia. Olemme kuitenkin raapaisseet vain pintaa.

Eränkävijät hankkivat erätarvikkeita. He hoitavat riistamaitaan monin tavoin ja käyttävät siihen aikaa ja resursseja. He tekevät kosteikkoja, kylvävät pengermaille ja sähkölinjoille riistapeltoja ja pitävät yllä tuhansia talviruokintapaikkoja. He kasvattavat jahtikoiria, kouluttavat niitä ja kulkevat koirakoikeissa. He käyttävät ja ostavat palveluja.

Monilla haja-asutusalueiden kylillä metsästysseurat ovat enää ainoita toimivia yhdistyksiä. Maamiesseurat, sonniyhdistykset ja maatalousnaistenkin toiminnot ovat jo pääosin loppuneet.

Suomi voisi olla riistatalouden mallimaa ja suurvalta. Mutta ensin meidän tulisi tietää riistatalouden kokonaisarvo.

Jos tietäisimme kertoa, että riistatalouden kokonaisarvo on näin monta sataa miljoonaa euroa, riistatalous otettaisiin kaikissa maaseudun ja maakuntien kehittämissuunnitelmissa huomioon.

Nyt sitä ei oteta, koska sen arvoa ei tunneta eikä sen kehittämismahdollisuuksia tun-

nisteta. Sitä pidetään vallan kamareissa isojen poikien puuhasektorina.

Jos riistatalous tunnettaisiin ja sen taloudelliset ja sosiaaliset tunnusluvut olisivat poliittisen päätöksenteon käytössä, se nähtäisiin maankäytön ratkaisuisissa yhtä arvokkaana kokonaisuutena kuin vaikkapa suojelualueiden perustaminen. Hirvikään ei olisi tällöin kirosana vaan ihailtu resurssi.

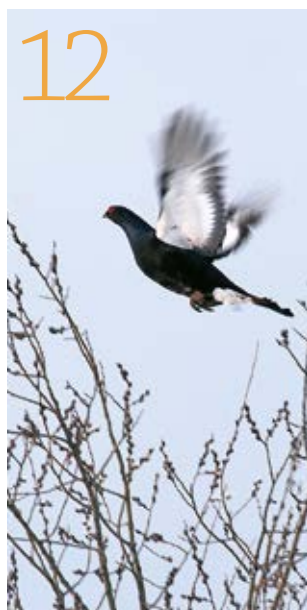
Kestävä riistatalous lisää biodiversiteettiä. Kannattava riistatalous turvaa lajien säilymistä. Miksi yliverottaa lajia, joka tuottaa hyvinvointia? Myönnettäköön, että tässä pohdiskelussa jäävät piiloon eettiset näkökulmat ja metsästyksen ongelmat.

Olemme kuitenkin jo sopeutuneet teolliseen lihantuotantoon, ehkäpä sopeutuisimme luonnonvaraisten hoidettujen eläinpopulaatioiden tuottavampaan hyödyntämiseen. Tarvitsisimme jonkinlaisen laadunseurannan järjestelmän, jolla riistatalouden eettisyys ja ekologisuus voitaisiin osoittaa.

Tässä lehdessä esittelemme valtion maiden riistataloutta. Luomme valtion riistamailla edellytyksiä riistatalouden kehittymiselle osana biotaloutta.

Jukka Bisi

erätalouspääällikkö

Poiminta

Tytöt lähtivät metsälle

Jaoin Facebookissa tiedon nuorten tyttöjen eräleiristä. Se täyttyi hetkessä. Kieppi kertoo trendistä lisää.

Kerromme, kuinka kouluissa voi nyt lukea eräasioista ihan tavallisilla oppitunneilla jo ekaluokalla (sivu 30). Kuhmolaistyttö lähtee metsälle aamuhämärissä ja kertoo toimitajalle, että niin tekevät kaveritkin (sivu 32).

Tiedoksi sinulle, joka odotat maailman muuttuvan: se muuttui jo.

Aku Ahlholm

Kiepin päätoimittaja

Sisältö

- 3** Pääkirjoitus
- 6** Metsästäjän menu ja ravintoterapeutin tuomio
- 12** **UUTISET**
Saaliiksi neljä prosenttia kanalinnuista. Uusi verkkokauppa julkaistiin. Katso, millä kohteilla olisi paremmin tilaa!
- 17** **Kolumni:** Huono metsästäjä hyvässä metsässä.
- 18** Jousimetsälle kurssin kautta
- 22** Eräjournalisti eläkkeelle: haastattelimme häntä, joka yleensä haastattelee
- 26** Lähes ammattimetsästäjä
- 28** Nuuksion nurkkia siivotaan – pienpedoista
- 29** Kivikaudella otettiin myös rennosti
- 30** Eräpassin voi suorittaa jo alaluokilla
- 32** Sini, 13, kasvanut metsästäjäksi

34 METSÄSTYSLUVAT

Pienriistaa? Suurriistaa?
Näillä luvilla pääset
helposti metsälle!

38 Me hoidamme metsästysasioita valtion mailla

[facebook.com/eraluvat](https://www.facebook.com/eraluvat)

 METSÄHALLITUS

Kieppi on Metsähallituksen maksuton lehti metsästäjille.

KIEPPI

Lehti jaetaan niille, jotka ovat edellisvuonna hankkineet Metsähallitukselta metsästysluvan.

Toimitus

Päätoimittaja: Aku Ahlholm
Toimituskunta: Ahti Putaala,
Mika Laakkonen, Erkki Turtinen,
Päivi Lazarov

Toimituksen yhteystiedot

Osoite: Metsähallitus,
PL 81, 90101 Oulu
Puhelin: 020 56 4100

Sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@metsa.fi
Internet: www.eraluvat.fi

Muut kirjoittajat

Jukka Bisi, Kimmo Pöri, Tomi
Sassali, Tuomo Pirttimaa, Sami
Karpainen, Antti J. Leinonen,
Vesa Martikainen, Jere Malinen

Kannen kuva Sami Karpainen

Kuvat

Vesa Ranta, Markku Pirttimaa,
Aku Ahlholm, Antti J. Leinonen,
Kimmo Pöri, Tuomo Pirttimaa,
Jere Malinen, Emma Ahlholm

Ulkoasu ja taitto
Siberia

Kirjapaino
Painotalo PunaMusta Oy

Ilmestynyt
Toukokuussa 2015

Painosmäärä
42 000 kpl
ISSN 1797-9307

Tino Jansson

Näin paljon yksi jahtipäivä kuluttaa:

Naismetsästäjän
energiankulutus

2 732 kcal

Ikä 31–60 vuotta
Paino salaisuus (mutta
laskettu 70 kg:n mukaan)
Kohtuullisen raskas
metsästyspäivä (kerroin 1,9)

Miesmetsästäjän
energiankulutus

3 653 kcal

Ikä 31–60 vuotta
Paino 90 kg
Kohtuullisen raskas
metsästyspäivä
(kerroin 1,9)

Metsällä kannattaa syödä saalista

Makkara ja olut yleistyvät metsästäjän eväinä. Kiepin työryhmä keräsi eränkävijöille terveellisemmän ruokalistan, mutta mitä sanoi Sydänliiton asiantuntija.

Metsästys pidentää ikää. Tutkimusten mukaan verenpaine laskee, mieli rentoutuu, kunto kohenee ja kaveritkin tuntuvat entistä mukavammilta, kun metsästelet.

Hyviä vaikutuksia voi kuitenkin hidastaa metsästäjän eväsreppu. Makkara, olut ja kaatortit voivat huuhtoa liikunnallisen ja rentouttavan metsäpäivän hyödyt kurkusta alas.

– Elimistö tarvitsee hiilihydraatteja jaksakseen, ravitsemusasiantuntija **Tuija Pusa** Sydänliitosta sanoo.

Hän muistuttaa, että täysjyvätuotteista vapautuu hiilihydraattia hitaasti elimistöön, jolloin verensokeri pysyy tasaisena jahtipäivän aikana. Lisäksi hän kehottaa metsästäjiä syömään retkillään esimerkiksi enemmän sitä, mitä ovat saalistaneet: säilöttyä kalaa, kuivattua hirveä, tuoretta lintua, sieniä, marjoja ja kasviksia.

– Riista on hyvä raaka-aine, mutta tavallista kermaa lisäämällä sen terveellinen ominaisuus voi hävitä, Pusa muistuttaa.

Työryhmä: Aku Ahlholm, Tuomo Pirttimaa, Sami Karppinen, Antti J. Leinonen ja Vesa Martikainen
Asiantuntija: ravitsemusasiantuntija Tuija Pusa, Suomen Sydänliitto

KIEPIN EHDOTUS JAHTIPÄIVÄN EVÄIKSI

1.
kuivalihaa2.
lounaaksi lintu-
kastike tuoreesta
saaliista, pastaa
ja juureksia3.
muikkua
tai muuta
kalaa4.
makkara5.
ruisleipä6.
suklaata7.
kahviamehua ja
runsaasti
vettä

Kiepin kokenut eränkävijäryhmä keräsi omat vinkkinsä raskaan metsästyspäivän ruokalistaksi.

1. Hirven kuivaliha

Kuva: Tuomo Pirttimaa

mies 3 %
nainen 4 %

jahtipäivän
energiatarpeesta
(100 g = 112 kcal)

Kuivaliha on pohjoisen ikaikainen eräeväs, josta on hankala pistää paremmaksi. Kevyt palanen eväspussissa antaa ruisleivän päälle leikeltynä energiaa ja korvaa hikoilussa karannutta suolaa. Kun kyytipojaksi ottaa kunnolla nestettä, jalka nousee tauon jälkeen taas rapsakasti.

Kuivalihan teko ei ole kummoinen juttu. Hirvestä tai peurasta kuivattavaksi kelpaa melkein mikä tahansa ruhon osa, kunhan rasvan leikkelee pois. Sydän on perinteisesti hyvää kuivalihana.

Leikkaa lihat vähän tuumaa vahvemiksi pitkiksi paloiksi. Jos saat niistä mahdollisimman tasaisia, niin hyvä. Pidä lihoja puoli vuorokautta tönkkösuolassa, kuivaa pinnalta ja nosta helmi-maaliskuussa aurinkoiselle ja tuuliselle seinustalle kuivumaan. Keleistä riippuen valmista tulee kahden viikon ja kuukauden sisällä. Pinta saa mennä mustaksi ja kun liha on ydintä

myöten napakkaa, voit ottaa lihat pois ja laittaa pussissa pakkaseen. Jos jälkeensä huomaa, että joku palanen voisi olla kuivempi, pidä sitä viikon verran jääkaapissa paljaaltaan. Se kuivuu lisää.

Mutta sitten se suuri mutta. Kuivalihan tekoon tarvitaan oikea talvi. Joka vuosi jossain kohtaa Suomea menee raja, jonka eteläpuolella ei ole lihan kuivaavaa ahavaa eli aurinkoa, pakkasta ja tuulta.

Tässä nyrkkisääntö: jos kevättalvella kolmen viikon ajan hanget hohtavat ja ainakin öisin on pakkasta, kuivalihan teko onnistuu.

Mielenkiintoinen juttu, että kuivalihan teon perinteinen alue on aika lailla se, missä paikkakuntalaisilla on vapaa metsästys-oikeus valtion mailla, eli Kainuu, Koillismaa ja Lappi.

Tuomo Pirttimaa

mies	3 %
nainen	4 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = 100 kcal)

Kuva: Sami Karppinen

mies	1 %
nainen	2 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = ka. 45 kcal)

Kuva: Sami Karppinen

Juurekset

mies	8 %
nainen	11 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = 300 kcal)

Kuva: Sami Karppinen

2. Riistalintu, kermakastike

Riistalounas sorsarinnasta valmistuu maastossa nopeasti, kun maustaa lihat etukäteen, vinkkaa riistaruoikiin erikoistunut ravintolapäällikkö Kari Hujanen.

– Sorsan, riekon tai pyyn rintafileet maustetaan jo aamulla hienolla merisuolalla, mustapippurilla, balsamivii-nietikalla sekä sipulilla, jonka jälkeen ne pakataan minigrip-pussissa reppuun. Päivän aikana lihat maustuvat ja suola estää lihaa pilaantumasta.

Lisukkeeksi linnulle sopii hyvin sienipasta.

– Kuivatut sienet ovat käteviä, mutta suppilo- ja keltavahverot tai tatit löytyvät jahtikaudella usein maastosta.

Nälän yllättäessä rintafileet paistetaan pannulla ja nostetaan folioon vetäytymään. Pannulle lisätään voita ja pilkkotut sipulit sekä sienet kuullotetaan paistoliemessä. Maustetaan suolalla sekä pippurilla ja lisätään purkki kermaa. Lopuksi sekoitetaan kastike keitetyn pastan joukkoon.

– Ruoka vastaa täyttävää lounasta. Pastasta saa nopeasti hiilihydraatteja ja parin ruisleipäviipaleen kera ateria sisältää noin 1300 kilokaloria. Sillä liikkuu maastossa puoli päivää rivakasti, innokas eräharrastaja arvioi.

Sami Karppinen

mies	9 %
nainen	12 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = 327 kcal)

Pasta

3. Muikkua ruisleivällä

Kotona purkitettu muikkusäilyke on helppo nakata evääksi eräreppuun, eikä sen säilymisestä tarvitse olla huolissaan.

– Peratut ja pestyt muikut laitetaan kokonaisina tai annospaloina puhtaisiin säilykepurkkeihin. Myös särki sopii erinomaisesti purkitettavaksi, muistuttaa Kari Hujanen.

Viisi kiloa perattua muikkua riittää noin viiteentoista neljänsadan gramman purkkiin.

– Mausteliemeen tulee puoli kiloa ruokaöljyä, puoli kiloa tomaattipyrettä, 90 grammaa hienoa merisuolaa ja lisäksi tilliä, pippureita sekä muita mausteita mieltymysten mukaan.

Liemi annostellaan purkkeihin ja ne suljetaan huolellisesti suljijalla.

– Purkkeja keitetään paineastiassa 115 asteen lämmössä noin kaksi tuntia.

Eräretken tauolla muikkusäilyke on kätevä eväs sellaisenaan tai leivän päällä nautittuna.

– Kun syö kahteen mieheen 400 gramman purkin säilykettä jälkiuunileivän päällä, saa välipalasta energiaa noin 700 kilokaloria mieheen. Reipasta kävelyä metsässä tällä energiamäärällä jaksaa pari tuntia, Hujanen arvioi.

Sami Karppinen

Muista, että jokainen juotu olut vastaa päivän energiantarpeesta noin 5 % ja makkara noin 7 %.

mies 6 %
nainen 8 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = 230 kcal)

4. Makkara

Ulkonuotioilla makkarakin maistuu paremmalta, sillä tuli ja savu maustavat jo itsessään ruokaa. Tulessa on rikas aromimaailma, ja nuotion eri vaiheissa syntyy erilaisia ruokia.

Makkaranikin paistajan kannattaisi malttaa mielensä ja antaa kalikoiden palaa kunnolla hiillokselle ennen käristystä. Ihan makujenkin vuoksi, sillä lämpötila vaikuttaa aromikirjoon. Syttymisvaihe kannattaa ohittaa, sillä silloin puusta irtoaa eniten haitallisia pah-yhdisteitä.

Ruokaa voi kokata hellästi loimulla tai karusti yli 1000 asteen hiilloksella. Hiillos on parhaiten hallittavissa oleva vaihe laittaa ruokaa. Se hehkuu puhtaana ja punaherkuisena, ja on tasainen lämmönlähde.

Matalassa, noin 300 asteessa, makua dominoivat hapot ja maut ovat pistäviä. Yli 400 asteen kuumuudessa fenoliset yhdisteet tuottavat vanilja-aromia ja monia muita aromeja; muun muassa neilikkaa. Eri puolajit antavat eri aromeja, ja esimerkiksi pihkapuissa pihkan aromit ovat haihtuvia öljyjä.

Itse makuaistimus syntyy aivoissa kaikkien aistien yhteisvaikutuksesta. Esimerkiksi rapea ruoka resonoi pään luissa, ja auttaa näkövammaista aistimaan ruoan makua uudella lailla. Hiillostettu kala taas maistuu erilaiselta rantamaisemassa kuin synkässä korpessa.

Vesa Martikainen

mies 8 %
nainen 11 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = 300 kcal)

5. Juustosämpylä

Esi-isät pärjäisivät ilman leipää selkosilla ja sydänmailla. Myöhemmin leipää on kannettu mukana eräretkilläkin.

Eväsleivän koostumus vaihtelee. Voi olla paksu kerros voita, kanamunaviipaleita, suolakurkkua, graavilohta, palvilihaa, eri leikkeitä ja vaikka mitä. Leipä sellaisenaankin toimii, varsinkin kun ottaa vettä palan painikkeeksi. Jos maastossa ollaan pidempään, 100-prosenttinen ruisleipä säilyy parhaiten.

Leipää voi tehdä maastossa itsekkin. Erittäin lapsille voi olla mukava kokemus paistaa tikkuleipää nuotioilla. Taikina on hyvä tehdä jo kotona valmiiksi, vaikka muovipussiin. Paistaminen tapahtuu siten, että sopivan paksuisesta taikinasta pyöritellään ohuita, noin sentin vahvuisia tankoja, jotka kieritetään makkaratikun ympärille. Leipää paistetaan nuotioilla noin 10 minuuttia.

Antti J. Leinonen

mies 14 %
nainen 19 %

jahtipäivän
energiantarpeesta
(100 g = 521 kcal)

6. Suklaa

Harva mieltää suklaan perinteiseksi metsästäjän evääksi, mutta varsinkin nuorilta eränkävijöiltä löytyy helposti repunpohjalta tätä jo Maya-intiaanienkin himoitsemaa herkkua. Suklaata on valmistettu Suomessa 1800-luvun loppupuolelta lähtien. Perinneherkkua siis.

Suklaassa on paljon energiaa. Esimerkiksi Fazerin Sininen sisältää lähes 50 prosenttia hiilihydraatteja, 33 prosenttia rasvaa ja kymmenen prosenttia proteiineja. Suklaassa on tutkittu olevan paljon terveyttä edistäviä ainesosia ja karkeasti voisi määritellä, mitä tummempaa suklaa on, sen terveellisempää se on, varsinkin raakasuklaa.

Eränkävijä saa suklaasta nopeasti virtaa vaikka polttopuiden keräämiseen ja nuotion virittelyyn.

Antti J. Leinonen

mies 0,2 %
nainen 0,3 %

jahtipäivän
energiatarpeesta
(100 g = 230 kcal)

7. Kahvi

Kahvilla tiedetään olevan kohtuullisesti käytettynä monia terveysvaikutuksia. Kahvilla voi olla positiivista vaikutusta mielialaan ja se voi lisätä nopeutta ja kestävyyttä. Kahvi myös piristää, ehkäisee näläntunnetta ja nopeuttaa aineenvaihduntaa. Liiallinen määrä kahvia voi kuivattaa elimistöä.

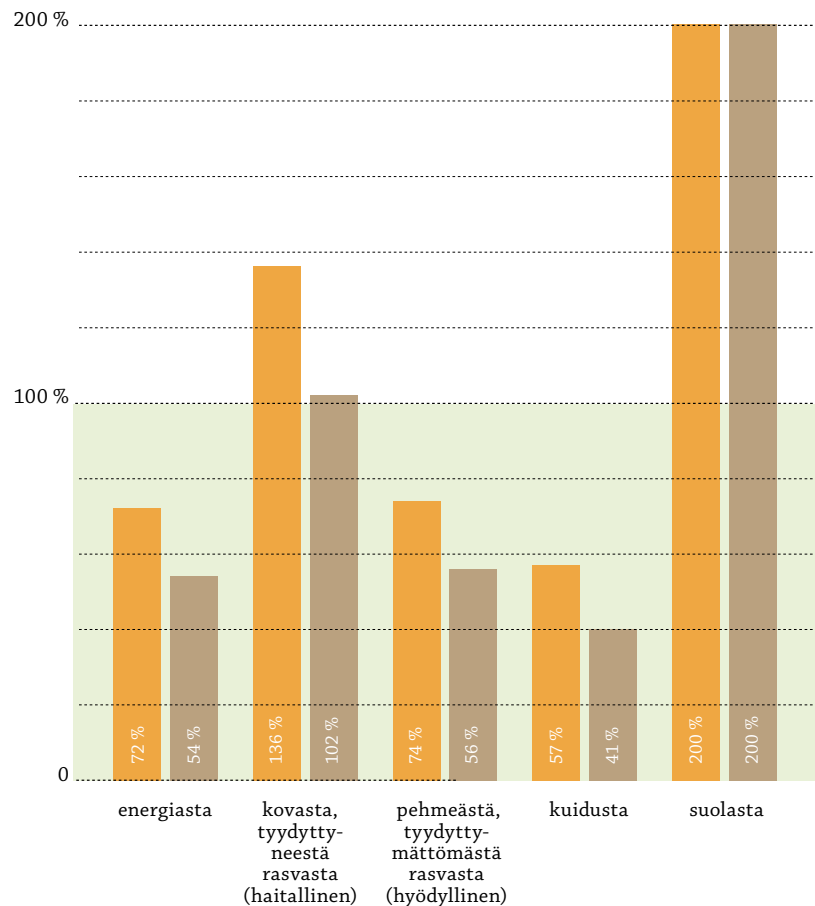
Myös kuppi teetä rauhoittaa mukavasti, vaikka energiaa ei sekään anna, ellei sote sekaan maitoa tai sokeria. Teen ja kahvin puuttuessa, luonnosta voi etsiä korviketta. Pakurikäävästä puhutaan "superfoodina", ja sellaisia löytyy melkein mistä vain. Kuumassa vedessä voi hauduttaa myös kuusenkerkiä tai männynhavuja. Mäntytee onkin yllättävän maukasta.

Antti J. Leinonen

Ravintoasiantuntija Tuija Pusan arvio:

Mitä metsästäjä saa koko päivän tarpeesta Kiepin menusta

- Naismetsästäjä
- Miesmetsästäjä

”Metsästäjän kannattaa täydentää Kiepin ruokavaliota vielä pähkinöillä, marjoilla ja täysjyväleivällä, jossa ei ole päällisiä. Hiilihydraatteja voisi olla enemmän, mutta kovaa rasvaa ja suolaa on jo liikaa.”

Tuija Pusa

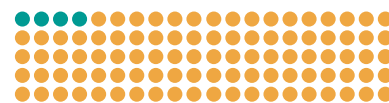
Yksi lintu 28:sta jää saaliksi

Metsästäjät ampuvat pienriistakohteilla syksyisin alle neljä prosenttia kanalinnuista, selviää Metsähallituksen saalis seurannasta. Tavallisesti saaliiksi jää nuori lintu, jolla ei ole suurta merkitystä kannan jatkumisen kannalta.

Esimerkiksi loppuun myydyllä Posion kohteella saalis oli viime syksynä 6,7 pro-

senttia kanalin tukannasta. Muista suosikkikohteista Naruska-Tuntsalla saalis oli 3,5, Itä-Kuhmossa 3,9 ja Kukko-Multialla 2,3 prosenttia lintukannasta. yksittäisten kohteiden luvut eivät tosin ole tilastollisesti yhtä luotettavia kuin kokonaan tulos. ■

Aku Ahlholm

● Kanalin tusaalis on n. 4 prosenttia koko kannasta

Rastasta saa metsästä pienriistaluvalla

Vaikka räkättirastas on rauhoittamaton lintu, sen metsästyksen valtion mailla tarvitaan pienriistalupa. Aiemmin rastasta saattoi metsästä pienpetoluvalla.

Räkättirastas on ainoa rauhoittamaton rastas. Muita rastaita ei voi pyytää. Suomalaisille räkättirastasta metsästäminen on melko vierasta, mutta esimerkiksi italialaiset pyytävät rastaita ja laittavat niistä riistaherkkuja.

Koska räkättirastas on rauhoittamaton lintu eikä riistalintu, sitä voi pyydystää myös ilman metsästyskorttia aivan kuten kotihiiriä. Tämän vuoksi rastas koetaan meillä lähinnä ajoittain haittaeläimenä ja sitä pyydetään, kun halutaan ehkäistä vahinkoja mansikkamaalla tai marjapensaissa.

Rastaa täkkäliha on pienuudestaan huolimatta erittäin herkullista. Kannattaa kokeilla! ■

Aku Ahlholm

Suomenlahti on monelle ainoa paikka metsästä

Eteläisen Suomen merialueet ovat metsästäjille erittäin tärkeitä virkistysalueita. Yleiset vesialueet merellä ovat monelle käytännössä ainoa paikka metsästä, selviää Metsähallituksen ja Suomen riistakeskuksen selvityksestä.

Kyselyyn vastanneista puolet koki, että valtion alueet ovat heille ainoa paikka metsästä. Mikäli yleisillä vesialueilla ei voisi pyytää, lähimmät valtion metsästysalueet olisivat kaukana.

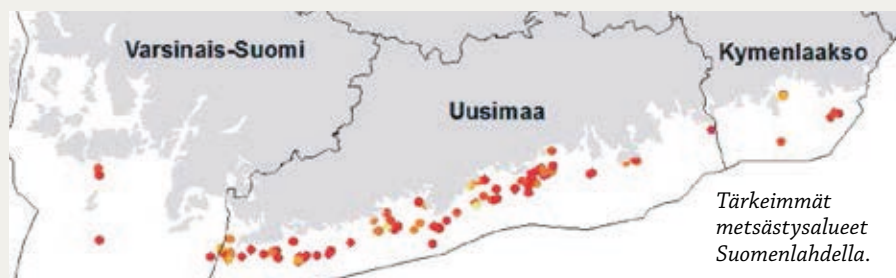
Kyselyyn vastasi 198 metsästäjää, jotka metsästävät vesilintuja merialueilla Suomenlahdella ja Saaristomerellä. Heistä 47 % oli pääkaupunkiseudulta ja 24 % muualta

Uudeltamaalta. Varsinais-Suomesta 7 %. Kysely tehtiin touko-elokuussa 2014.

Suomenlahti ja Saaristomeri ovat merkittävimmät valtion alueet, joissa voi pyytää allia ja haahkaa. Mahdollisuus linnustaa valtion vesialueilla olikin vastaajille erittäin tärkeää.

Moni metsästäjä pelkää, että vesilinnustus merialueilla vaikeutuu uusien suojelualueiden myötä. Yksi Metsähallituksen tehtävistä on järjestää metsästysmahdollisuuksia niille, joilla sitä ei muutoin ole. ■

Julkaisun osoite: julkaisut.metsa.fi
”Merilinnustus Etelä-Suomen rannikolla”

Tärkeimmät metsästysalueet Suomenlahdella.

Eräluvut-verkkokauppa uudistui

Publiceras på svenska under 2015.

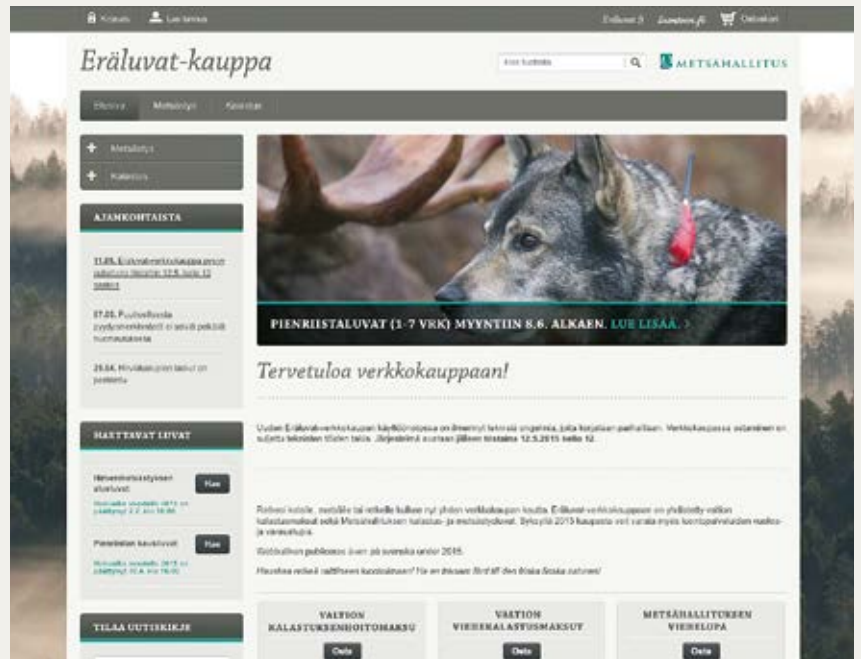
Uusi Eräluvut-verkkokauppa on julkaistu. Palvelussa eivät enää toimi entiset verkkokauppatunnukset, joten ne kannattaa luoda, ennen kuin kanalintulupien myynti alkaa.

Verkkokaupassa voi maksaa Metsähallituksen metsästysluvat, kalastusluvat ja valtion kalastusmaksut. Uudesta verkkokaupasta voi varata myös luontopalveluiden vuokratuvat ja -mokit syksystä 2015 lähtien.

Kun uusi verkkokauppa on otettu käyttöön, seuraavaksi siitä julkaistaan niin sanottu responsiivinen versio. Tämä tarkoittaa sitä, että verkkokauppa optimoidaan mobiililaitteisiin sopivaksi.

– Uusi verkkokaupamme on nykyaikainen palvelu, josta tuotteet löytyvät entistä helpommin, palvelupäällikkö Jari Haarala Metsähallituksesta kertoo.

Uusi verkkokauppa löytyy, kuten entinenkin, Eräluvut.fi-palvelusta. Myös eräluvien palvelunumero 020 69 2424 säilyy ennallaan. ■

Ei enää Ruotsiin saakka

Jotkut ovat pelänneet talvisen latvalinnustuksen häiritsevän luontoa ankarimpaan aikaan tammikuussa. He ovat tuskin hiihtäneet keskitalven hangilla: koko lyhyen valon ajan voi sivakoida näkemättä tai kuulematta edes varislintua – saati säikäyttämättä mitään.

Kauan odotettu talvilinnustus on nyt mahdollista Suomessakin. Tammikuun 1.–20. päivä saa hiihtää aseensa kanssa ja etsiä ukkoteeriä tähtäimeen. Tähän saakka suomalaismetsästäjät ovat hiihdelleet talvisin lähinnä Ruotsin puolella. Toki Ylä-La-

pissa on voinut metsästä riekkoa, kuten voi jatkossakin.

Ukkoteeriä saa metsästä tammikuussa silloin, kun kanta on runsas. Maa- ja metsätalousministeriö määrää syyskuussa asetuksella, onko metsästys mahdollista. Latvalinnustusta voi harrastaa Etelä-Pohjanmaan, Kainuun, Keski-Pohjanmaan, Keski-Suomen, Pohjanmaan, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Pohjanmaan ja Pohjois-Savon maakunnissa sekä Lapin maakunnassa lukuun ottamatta Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntia. ■

Aku Ahlholm

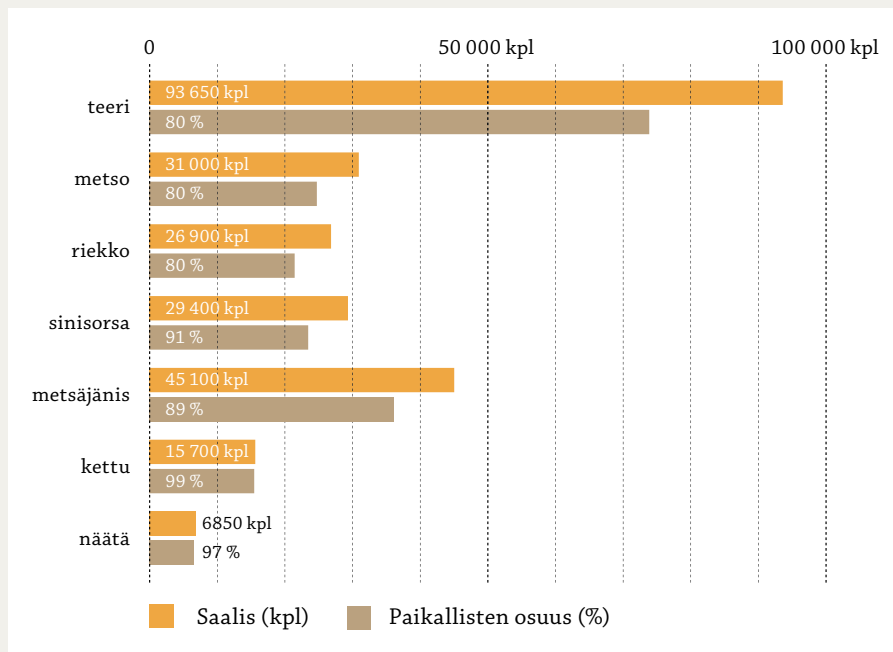
Eräluvut.fi

Urosteeren talvilinnustuslupien myynti alkaa Eräluvut-verkkokaupassa ja palvelunumerossa 020 69 2424 marraskuun 16. päivä, mikäli ministeriö ei asetuksella rajoita metsästystä.

Paikallinen saa paremmin saalista

Pohjoissuomalaiset pienriistan metsästäjät saavat tavallisesti saaliiksi teeriä tai jäniksiä. Toissa syksynä 76 prosenttia paikallisista metsästäjistä sai saalista, kun alueella vierailleista eteläsuomalaisista saalista sai 67 prosenttia. Tiedot selviävät Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa –tutkimuksesta, jonka Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos (nykyisin Luonnonvarakeskus) julkaisi kolmatta kertaa.

Alueella, jossa kuntalaisilla on metsästysoikeus (metsästyslain 8 §), pienriistaa metsästi 56 100 ihmistä. Heistä 70 prosenttia oli paikallisia. Kuntalaisen oikeudella metsästäjien määrä väheni vuosina 2008–2013 seitsemän prosenttia, eniten Ylä-Lapissa ja Kainuussa. Metsästäjät käyttivät Pohjois-Suomessa yhteensä 814 000 metsästyspäivää vuonna 2013, mikä on enemmän kuin aiemmin. ■

Lähde: Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2013 – tutkimus (RKT/Lake)

Mies, joka ampui jäniksen puuhun

Jäniksiä on monenlaisia. Sen tietää jokainen, joka ristiturpaa metsästä.

– On nuoria edellisen kesän penikkäjäniksiä, jotka saattavat tehdä kummallisia juttuja ja esimerkiksi piiloutua. Sitten saattaa olla vanhoja kokeneita jäniksiä, jotka tykkäävät, että mennäänpä pitkin teitä. On myös joitain jäniksiä, jotka tykkäävät olla ajossa, eivätkä yritä väkisin pois jollakin kummallisella tempulla, kertoo iiläinen Alpo Kaisto.

Hän puhuu 43 vuoden metsästyskokemuksella. Oulun seudun ammattiopiston yksikönjohtajan eli perinteisemmin rehtorin harrastukseen kuuluu paitsi metsästystä, myös koiran kasvatusta, ajokoirakokeita ja niiden tuomarointia.

Kaiston Hiski-koira, 5, eli oikeammin Blackpepon Be Cooper on käyttövalio sekä Suomen ja Ruotsin muotovalio.

Kokemusta ei siis puutu, kun kaksikko palailee metsästä Iin Pihlajakarissa. Tällä kertaa onni tai oikeastaan olosuhteet eivät ole olleet kohdallaan, kun lunta on hieman liikaa beaglelle. Intoa olisi kyllä sopivasti.

Samoissa maisemissa Kaisto metsästeli jo poikasena. Silloinkin pyydettiin beaglen kanssa.

– Kerran olin passissa sellaisen viemäriojan takana. Siinä oli sellaista harvaa taimikkokoivikkoa ja heinikkoa. Jänis tuli, ja korvat vain näkyivät. Se oli kaukana, mutta nuori kun olin, päätin ampua. Kun korvat näkyivät, ammuin alapuolelle.

Jänis otti pitkän pompun parin metrin päähän kuuseen, jonka oksalle jäi roikkumaan.

– Olen siis ampunut jäniksen puuhun. ■

Antti J. Leinonen

Kuva: Antti J. Leinonen

Alpo Kaisto ja Hiski tietävät, että jänis osaa monenlaisia tempuja.

Hirvialueet kiinnostavat, vaikka lupamäärä laskee

Metsähallituksen hirvenmetsästysalueet kiinnostavat vuosi vuodelta, vaikka hirvenpyyntilupien määrä laski. Syksyn 2015 metsästystä varten saapui 1843 hirvialuehakemusta, mikä on lähes yhtä paljon kuin edellisvuonna. Vuosituhannen alkuun verrattuna hirvenpyyntiluvat ovat vähentyneet alle puoleen.

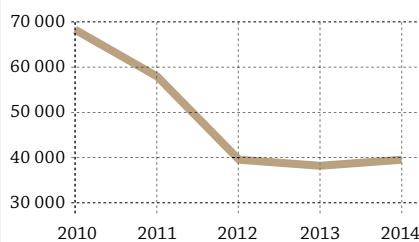
Metsähallitukselta voi hakea vuosittain hirvenmetsästysaluetta. Haku on aina tammikuussa. Valtion maiden hirvialueilla turvataan mahdollisuus metsästää hirveä niille, joilla ei muuten ole pääsyä hirvimetsäille. Etusijalla ovat siis metsästäjät, jotka eivät kuulu hirveä metsästäviin seuroihin. ■

Lähteet: Luonnonvarakeskus, Suomen riistakeskus, Metsähallitus

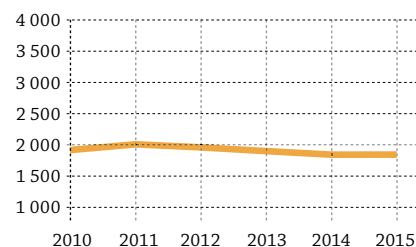
Saalis vähenee, hakemukset eivät

Hirvisaalis

Saalismäärä vähentynyt
28 935 kpl neljässä vuodessa.

Hirvialuehakemukset

Hirvialuehakemuksen määrä on laskenut **160** kpl huippuvuodesta.

PALOSAAREN MALLITILAA VUOKRATAAN METSÄSTÄJILLE

Metsähallituksen riistanhoidon mallialueen eli Palosaaren tilan voi nykyisin vuokrata. Palosaaresta pääsee metsälle esimerkiksi Sievin pienriistakohteelle. Palosaaren tila sijaitsee Pyhäjoen kunnassa Pohjois-Pohjanmaalla. Tilan päärakennuksessa on tilava pirtti, nykyaikainen keittiö ja neljä makuuhuonetta. Piharakennuksessa on suuri sauna, takahuone, keittiö ja kaksi makuuhuonetta. Palosaaren voi tutustua osoitteessa eraluvat.fi ja sen voi vuokrata palvelunumerosta 020 69 2424. ■

RETKIKARTTA TOIMII NYT KÄNNYKÄSSÄ

Metsähallituksen karttapalvelu Retkikartta.fi:tä voi nyt käyttää mobiililaitteilla kuten tavallisimmilla älypuhelimilla ja tableteilla. Karttapalvelun mobiiliversion löytää osoitteella m.retkikartta.fi. Mobiilikartasta voi kätevästi tarkistaa maastossa vaikkapa metsästysalueen rajat ja oma sijainti. Koska mobiilikartta on riippuvainen verkosta, erämaahan ei edelleenkään kannata lähteä ilman tulostettua karttaa ja kompassia. ■

LUKE LASKEE NYT SUDET

Metsästäjille vanha tuttu kirjainyhdistelmä RKTL eli Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on poissa. Kuka nyt laskee kanalinnut tai sudet? Samat ihmiset tietenkin, mutta Luonnonvarakeskuksessa eli Lukessa. Lukeen fuusioituivat Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus (MTT), RKTL ja Metsäntutkimuslaitos (Metla). ■

40 %

Kanalintuluvista jäi myymättä

Suosittuja kohteita 2014

Kohde Myymättä jääneet luvat (%)

Lappi

Posio	0 %
Levi	2,5 %
Naruska-Tuntsa	0 %
Vilma-Savina	0,1 %
Lokka-Porttipahta	1,6 %

Pohjanmaa-Kainuu

Länsi-Kuusamo	0 %
Itä-Kuusamo	0 %
Itä-Kuhmo	0 %
Etelä-Kuhmo	0 %
Kouva	0 %
Lestijärvi	0 %
Puolanka	0 %

Etelä-, Länsi- ja Itä-Suomi

Keihäsjärvi	15,1 %
Luotonen	0,0 %
Toivakka	0,2 %
Ilomantsi	0 %
Lohikoski-Likastenperä	0 %
Kukko-Multia	2,3 %
Sorsalo-Ahveninen	0,3 %

Kohteita, joihin mahtui 2014

Kohde Myymättä jääneet luvat (%)

Lappi

Keminmaa-Simo	79,4 %
Yli-Tornio	81,8 %
Tervola	82,8 %
Itäinen Pelkosenniemi	58,9 %

Pohjanmaa-Kainuu

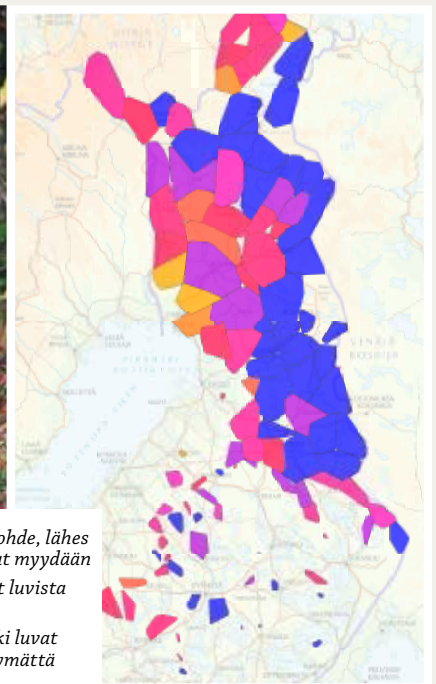
Martinselkonen	31,6 %
Haapajärvi-Reisjärvi	51 %
Isokangas	83,6 %
Kajaani	56,1 %
Yli-Ii	58,5 %
Utajärvi	62,8 %

Etelä-, Länsi- ja Itä-Suomi

Virrat	64,4 %
Heiniperä	59,5 %
Vahanka	55,8 %
Heinävesi	40,9 %
Parkano	58,2 %

Kanalintuluvat eivät lopu heti myynnin aloituspäivinä, kuten useat uskovat. Vuotuiset lupakiintiöt määräytyvät kanalintukannan mukaan.

Lupia on koko ajan saatavilla useimmille kohteille, sen jälkeen kun myynti on kesäkuussa aloitettu. Suosituimmat ajankohdat, kuten aloitusviikko, voivat täyttyä nopeasti myös vähemmän suosituilla kohteilla.”

■ Suositettu kohde, lähes kaikki luvat myydään
 ■ noin puolet luvista myydään
 ■ lähes kaikki luvat jäävät myymättä

Metso soi nuorena metsässä

Metsähallituksella on tiedossa jo 2 500 metson soidinpaiikkaa metsätalousalueilla. Kehitys- ja ympäristöpäällikkö **Antti Otsamon** mukaan ne ovat yhä useammin nuorissa metsissä.

– Vanha käsitys, jonka mukaan metso soisi pelkäänsä vanhoissa metsissä on virheellinen, Otsamo sanoo.

Metson hyvinvoinnin kannalta näyttäisi siis olevan suurin merkitys sillä, että niin sanotut kasvatusmetsät osataan käsitellä metson kannalta oikein. Valtion metsiä käsitellään 50 000–60 000 hehtaaria vuosittain, ja muun muassa metson soidinpaiikat otetaan metsänhoidossa huomioon. Käsittelyohjeet on kirjattu metsätalouden ympäristöoppaaseen.

Kaikki tiedossa olevat soidinpaiikat, joilla metsiä on käsitelty, tarkastetaan vuosittain. Tänä vuonna henkilöstö varmistui, että soidin jatkui 38 soidinpaiikalla, joita oli käsitelty. ■

Kuva: Markku Pirttimaa

Huono metsästäjä hienossa metsässä

Olen kuullut, että jossain intiaanikielessä kasvissyöjä tarkoittaa huonoa metsästäjää. Jos ruokkisin itseni pelkällä riistalla, olisin varsin hoikka poika – todennäköisesti jo hengetön.

Ammuttuani kolmannen kerran ohi oksalla istuvasta pyystä, aloin ihmetellä, miksi oikeastaan ammun 5 000 laukausta vuodessa, kun tulos on tämä. Tuli syksyn aikana onneksi muutama onnistunutkin laukaus.

Linturiistan puute ei viime syksynä ollut ongelmana valtion mailla, vaikka lintukausi ei kovin hyvä ollutkaan. Poikueet olivat kylmän kesäkuun jälkeen pieniä, ja aikuiset linnut sen verran arkoja, etteivät nuoren koiran innokasta haukkua pitkään kuunnelleet.

Metsähallituksen monikäyttömetsiä käytetään tehokkaasti puuntuotantoon, mutta metsien käsittelyn yhteydessä muut käyttömuodot otetaan huomioon. Metsien monipuolinen käyttö kansalaisten parhaaksi on määritelty laissakin. Lain henki muuttuu käytännöksi Metsähallituksen metsätalouden oman ympäristöoppaan ja siitä johdettujen ohjeiden kautta.

Usein valtion lupa-alueilla metsästäneiltä kuulee kritiikkiä metsänhoidosta. Tutun maiseman muuttuminen puunkorjuun tai metsänhoidon seurauksena koetaan häiritseväksi. Metsästäminen ja siihen liittyvä metsän tuntu ovat henkilökohtaisia kokemuksia, joihin kaikenlainen muutos tutuksi koetussa ympäristössä vaikuttaa usein kielteisesti.

Vuosikausia samoja reittejä kulkeneena itselle on muodostunut melko selkeä

käsitys riistan olinpaikoista. Oma silmä miellyttävät vanhat järeäpuustoiset metsät eivät ole kummoisia lintumaita. Metsätalouden muokkaamat vaihtelevat ympäristöt, jossa erikäiset metsät ja taimikot vaihtelevat maisemassa, ovat sen sijaan mainioita riistaympäristöjä.

Nykyinen metsänhoito ottaa riistan hyvin huomioon. Rantojen suojavyöhykkeistä, soiden reuna-alueista ja muista käsittelyn ulkopuolelle rajatuista kohteista syntyy ekologisia käytäviä, taimikoiden säästöpuuryhmät ja riistatiheiköt tarjoavat suojaa linnuille ja hakuuaukkojen valoisat marjamaat houkuttelevat kanalintuja ruokailemaan.

Valtion mailla metsästävät ovat hyvässä asemassa. Vaihtoehtoja alueiden valintaan on paljon, ja hyvin erityyppisiä maisemia on tarjolla. Ymmärrän hyvin metsästäjiä, jotka haluavat kulkea metsästyssuuliltaan mahdollisimman luonnontilaisissa maisemissa. Toisaalta ymmärrän myös metsästäjiä, jotka haluavat nähdä reissuillaan mahdollisimman paljon riistaa. Oman kokemukseni perusteella maisemametsä ja riistametsä ovat kaksi eri asiaa. ■

Antti Otsamo

Kirjoittaja on metsätalouden kehitys- ja ympäristöpäällikkö Metsähallituksessa.

Kivikautinen metsästäjä Tomi Sassali (vas.) haastaa erätoimittajat vuorokaudeksi kivikautiseen kylään elokuussa. Arkeologi Sami Viljanmaa opettaa muulle yleisölle kivikautisia tapoja.

Paluu juurille

Yli-Iin Kierikkikeskuksessa voi kokeilla, olisiko nykyihmisestä enää selviämään kivikaudella. Elokuussa suomalaiset haastetaan oppimaan jousimetsästystä kivikauden kylässä. Samalla julkaistaan uudet erähistoriakohteet.

Maailmalta ja myös Suomesta löytyy runsaasti metsästyksen harrastajia, jotka arvostavat erähistoriaa ja perinteistä, eettisempää metsästystapaa. Jousimetsästyksen on jo useita vuosituhansia vanha traditio, jota Suomenkin muinaiset asukkaat käyttivät riistan pyydystämiseen.

Tänä päivänä yhä useampi valitsee metsästysaseekseen jousen ja takaa samalla riistaeläimelle tasavertaisemmat lähtöasetelmat selviytymiskamppailuun. Jousiaseiden käyttäjältä vaaditaan runsaasti tietotaitoa ja harjoitusta, jotta riis-

talaukaus saavuttaisi toivotun lopputuloksen.

Tähän kysyntään vastataan viikonlopun mittaisella jousimetsästyskurssilla kivikauden kylässä.

Olisiko sinusta siihen?

Oulun Museo- ja tiedekeskus Luuppiin kuuluva Kierikkikeskus järjestää 15.–16.8.2015 jousimetsästyskurssin lajista kiinnostuneille vasta-alkajille Kierikin kivikauden kylässä Yli-Iissä.

Kurssi sisältää luentoja ja käytännön

harjoituksia, leikkimielistä kilpailua sekä metsästystä jousella.

Ennen jousimetsästyskurssia 14.–15.8. Suomen erätoimittajat haastetaan selviytymään kivikautisissa oloissa, esihistoriallisin tavoin ja primitiivisin välinein viikonlopun ajan.

Samassa yhteydessä lanseerataan Metsähallituksen koko Suomen alueelle ulottuvat merkittävimmät erähistoriakohteet nähtävyyksineen. Kymmenen kohteen joukossa on myös kurssin tapahtumapaikan ympäröimä Yli-Iin pienriistakohde. ■

TAUSTA

Kaikille avoin:

JOUSIMETSÄSTYSKURSSI KIVIKAUDEN KYLÄSSÄ

Aika: 15.–16.8.2015

Paikka: Kierikkikeskus, Oulun Yli-Ii

Lisätietoja: www.kierikki.fi

Toimittajille:

VUOROKAUSI KIVIKAUTISTA ELÄMÄÄ -HAASTE

Aika: 14.–15.8.2015

Paikka: Kierikkikeskus, Oulun Yli-Ii

Kysy lisää: Tomi Sassali,

tomi.sassali@metsa.fi, 040 661 6762

Sami Viljanmaa,

sami.viljanmaa@kierikki.fi

Kieppi Kannonkoskella
Sami Karppinen,
teksti ja kuvat

Nyt on aikaa pyytää

*Erätoimittaja Reijo Vesterisen
riistamaat alkavat kotirappusilta
Kannonkosken Käräjämäessä.*

Nimi **Reijo Vesterinen** on tullut tutuksi Maaseudun Tulevaisuuden lukijoille ympäri maan. Viime syksystä lähtien nimeä ei lehden palstoilta kuitenkaan ole löytynyt, sillä neljällä vuosikymmenellä lukijoi- ta palvellut mies siirtyi eläkkeelle.

– Eräaiheet ja maaseudun ihmisten asiat ovat olleet minulle aina tärkeitä. Koen olleeni etuoikeutettu, että olen saanut työssäni tavata mielenkiintoisia ihmisiä presidentistä lähtien, erätoimittajana profiloitunut mies toteaa.

Usein juttukeikoille on lähtenyt kynän ja kameran lisäksi mukaan myös ase tai virveli.

– Työ ja harrastukset ovat täydentäneet luontevasti toisiaan, mutta toki kiireiset aikataulut toivat joskus paineitakin.

Työtä ovat helpottaneet hyvät yhteistyökumppanit, joista keskeisimpiä on läpi vuosien ollut Metsähallitus.

Kun ahma vei Reijon riistakameran, itse laite ei jäänyt harmittamaan, mutta muistikortin voisi palauttaa.

– Etenkin erätoimittajapäivät ovat olleet hyödyllisiä tapahtumia. Siellä on tavannut kollegoita ja saanut mukaansa katavan katsauksen eräasioihin. Niistä on riittänyt juttuja moneen lehteen. Perinnettä kannattaa ehdottomasti jatkaa.

Vesterisen kotitila sijaitsee pohjoisessa Keski-Suomessa Kannonkoskella. Reilun

peninkulman päässä taajamasta puitteet metsästyksen ovat mahtavat. Hirvet, jännikset ja teeret ovat tuttuja näkyjä Klemetilän talon pihapiirissä. Norjanharmaa-hirvikoira Humu sekä valkoinen ruotsin-hirvikoira Fiona tosin pitävät huolen siitä, että yllättäen ei pihaan hiivitä.

– Sudenkin olen nähnyt lähipelellä ja karhun pesään törmäsin Fionan kanssa viime talvena vain 700 metrin päässä kotoa.

Muutama vuosi sitten mediassa saatiin hämmästellä, kuinka ahma varasti Vesterisen riistakameran.

– Sitä ei ole vielä löytenyt. Kame-rasta viis, mutta muistikortin kuvat ahman hammaskartasta kiinnostaisivat.

Metsällä Vesterinen on kulkenut siitä lähtien, kun on kynnyksen yli päässyt. Ensimmäinen vauhdikas metsästysmuistokin on edelleen elävänä mielessä.

– Isä jäljitti karja-aitauksessa rusakkoa papan ollessa pyssymiehenä. Minä jäin portille passiin jousipyssyn kanssa. Pian rusakko rynnisti vauhdilla kohti ja minä virittämään jousipyssyä. Rusakko säikähti niin, että koitti livistää aidan raosta, mutta jäikin siihen jumiin. Laajakaarisia lyön-

Kuka Reijo Vesterinen?

- 63-vuotias agronomi ja erätoimittaja Kannonkoskelta. Jäi eläkkeelle 2014.
- Työura Maaseudun Tulevaisuuden toimittajana 1980–84 ja 1988–2014. Keski-suomalaisen toimittajana 1984–1987.
- Eräjournalistipalkinto vuonna 2003.
- Metsästysseura Mannilan Jahdin puheenjohtaja ja perustajajäsen.
- Keski-Suomen Metsoparlamentin ”isä”. Oli mukana toimittamassa vuonna 2014 ilmestynyttä Metso-kirjaa.
- Kannonkoski-Kivijärvi RHY:n hallituksen jäsen, Keski-Suomen alueelliseen riistanneuvoston varapuheenjohtaja.
- Perhe: puoliso Riitta sekä lapset Tapio (26) ja Maija (22).

Reijo Vesterinen ampui viime syksynä ensimmäisen mustan metson sitten 1980-luvun.

tejäni kuulemma jatkui, kunnes pappa ehti pyssyn kanssa hätiin.

Sittemmin Vesterinen oli perustamassa kylälle metsästysseura Mannilan Jahtia, jonka puheenjohtajana hän nykyään toimii.

– Hirvijahdissa aikaa kuluu eniten. Viime syksynä ehdin myös kanalintujahtiin ja pääsin pudottamaan kiväärillä ensimmäisen mustan metsoni sitten 1980-luvun.

Metsästäjien tunteiden tulkki

Työtehtävät kuljettivat Vesteristä erälle ympäri Eurooppaa. Mieleenpainuvimpiin reissuihin lukeutuvat keväiset kaurisjahdit Saksassa ja Korppoossa.

– Myös Martinselkosen kojusta nähdyt yhdeksän karhua, Metsähallituksen retki Venäjän Paanajärvelle sekä metsäpeuran rotupuhtausprojektiin tutustuminen Kauko Kilpeläisen kanssa olivat hienoja kokemuksia. Olenpa nähnyt Inarjärven saaresa yhden mökinkin räjähtävän, muistelee virne kasvoillaan mies, jolla tarinoita riittäisi kirjaksi asti.

Toimittajan lehtiön takaa Vesterisellä onkin ollut ainutlaatuinen mahdollisuus kuulostella metsästävän kansan tunteja herkällä korvalla. Kiivaimmat keskustelut herättänyt aihe ei ole vuosien varrella muuttunut.

– Kun juttuun kirjoittaa sanan susi, kerää se kommentteja ja klikkauksia aina.

Omat mielipiteensä asioiden nykytilasta mies tiivistää toimittajan ammattitaidolla.

– Metsäpeura-alueilta hukat tulisi poistaa tai kannan kasvua voimakkaasti rajoittaa. Huolestunut olen myös ampumaratojen kohdaloista sekä tiukkenevista aselupusäädöksistä. Eikä haittaisi, vaikka erätarkastajia olisi nykyistä enemmän, riistanhoitoyhdistyksessä ja alueellisessa Riistanneuvostossa vaikuttava Vesterinen toivoo. ■

Reijo Vesterinen omalla riistapellellään norjanharmaan Humun kanssa. Taustalla vanhasta asuntovaunusta tehty kyttäyskoppi.

Taas kaksi kettua vähemmän

Juha Ahosella talvenselkä taittui jälleen ketun perässä. Joskus hän on ottanut lopputilinkin ehtiäkseen pienpetojahtiin.

Kieppi
Kannonkoskella
Sami Karppinen
teksti ja kuvat

Entisaikaan omistautuminen turkisriis-tajahtiin on voinut olla taloudellisestikin perusteltavissa, mutta nykyään kotona on keksittävä muita selityksiä. Sen tietää kannonkoskelainen Juha Ahonen, jos kuka.

– Joulukuun jälkeen minua ei töihin saa. Joskus olen ottanut lopputilinkin päästäkseni pienpetojahtiin, kertoo kesäisin kirvesmiehenä työskentelevä Ahonen.

Jälkiä etsiessä mittariin voi kertyä toistasataa kilometriä.

– Ainakin paikallistalous hyötyy, kun käyn tankkaamassa auton harva se päivä.

Ahosen saavat liikkeelle niin supikoiran kuin näädänkin jäljet, mutta useimmin talven selkä taittuu juuri ketun kintereillä.

– Lumisimpaan aikaan jahtia helpottaa se, että kettu käyttää teitä liikkumiseen,

jolloin jäljet löytyvät paremmin.

Apunaan Ahosella on kaksi repolaista ajavaa amerikankettukoiraa. Ja aina tarvittaessa hätiin hälytetään jahtikaveri luolakoirineen.

Yhteistyössä seurojen kanssa

Koiran edellä pitkähäntä vaihtaa usein maisemaa metsästyseurojen rajoja kunnioittamatta, mutta Ahosella on mahdollisuus seurata repolaista pohjoisessa Keski-Suomessa vaikka Karstulasta Viita-saarelle.

– Yhteistyö seurojen kanssa on ehdoton edellytys harrastukselle. Täällä homma on toiminut hienosti ja pienpetopyynnin riistanhoidollinen merkitys tiedostetaan, Ahonen kiittelee. ■

Kaksi amerikankettukoira ajavat niin kettua kuin ilvestä. Nuoremman koiran haukkuun on ammuttu myös näätä puuhun.

Kannonkoskelainen Juha Ahonen pyhittää talvikauden pienpetojen metsästykselle.

Eräluvut.fi

Pienpetolupa

Metsähallituksen kohteille myydään pienpetolupaa 10 eurolla koko kaudeksi. Lupa on edullinen, koska tehokas pienpetojen pyynti on ainoa keino pitää esimerkiksi vieraspedot loitolla. Lisää metsästysluvista sivuilla 32–37.

Pääkaupungin pienpetojen portinvartija

Kuva: Jere Malinen

Kun kettu tai supikoira kuljeskelee Turunväylän vartta kohti Helsinkiä, saapuu se väijäämättä Kehä III:lle. Pienpeto joutuu elämänsä tienristeykseen: jatkaako matkaa pääkaupungin paheisiin vai lähteäkö pohjoiseen kohti Nuuksion kansallispuistoa tai etelään Espoonlahdelle?

Kaikissa kolmessa suunnassa pienpeto on enempi vähempi metsästykseltä turvasa. On kaupunkitaajamaa, kansallispuistoa ja linnustonsuojelualuetta.

Tällöin **Mika Virtasella** on taipumusta puuttua peliin. Hän pyytää Espoonkartanon 1 500 hehtaarin jahtimailta vuosittain puolensataa pienpetoa.

– Valtaosa saaliista kertyy kolmesta KaNu-loukusta. Lisäksi kyttään kopista kevätkettuja sekä suveja syksyisten peuraväijien yhteydessä.

Fortumilla käyttömiehenä työskentelevälle Virtaselle metsästys on elämäntapa.

Hän toimii Espoossa suurpetoyhdysmiehenä sekä poliisin suurriistavirka-apuna. Siitä on apua pienpetohommissakin.

– Loukuissa on aina tuoretta syöttiä, sillä tieliikenne tappaa riistaa 24 tuntia vuorokaudessa, vuoden ympäri.

Mika Virtanen vähätteleekin omaa rooliaan pyyntitalkoissa. Autoille hän ei pärjää ja jos tavoiteltaisiin metsästystehokkuutta, pitäisi pyyntiä järjestää myös suojelualueilla, ei vain niiden liepeillä.

– Veikkaisin, että Espoonlahden linnustonsuojelualueelta pyytäisi vuodessa helposti sata supikoiraa ja kymmenet minkit päälle.

Vuosituhanen alussa kosteikkokampanjaan osallistunut metsämies tietää mistä puhuu. Hän oli tehottiimissä putsaamassa Suomenojaa edellä mainituista ”rantarosvoista”.

Nyt alueella pesii Suomen sakein naurulokkikolonia. ■

Jere Malinen

Muinaismetsästäjä ehti taiteilla kallioon

Kivikaudella elämä saattoi olla jopa helpompaa kuin nykyisin, kirjoittaa arkeologi Taisto Karjalainen.

Ajattelit varmaan, että kivikauden ihmiset vaelsivat toivottomina riistan perässä henkensä pitimiksi. Mielikuva on luultavasti väärä.

Elämä saattoi olla jopa helpompaa kuin nykyisin. On laskettu, että kivikauden ihmisen ei tarvinnut kuluttaa yhtä paljon aikaa elantonsa hankkimiseksi kuin nykyihmisen.

Kivikaudelta on löydetty pysyviä asuinpaikkoja, jotka ovat olleet käytössä jopa tuhansia vuosia. Toisaalta on löydetty pieniä leirejä, jotka ovat olleet käytössä lyhyen aikaa. Todennäköisesti suurin osa yhteisöstä eli perusleirissä ja osa joukosta teki metsästyks- ja kalastusretkiä, joiden aikana majoituttiin lyhytaikaisiin leireihin.

Pyyntikulttuurin ihmisten elämästä on tehty päätelmiä myös nykyisistä pohjoisen alueen pyytäjistä. Yhteisöt ovat usein järjestyneet siten, että kesä- ja talviasuinpaikat sijaitsivat eri alueilla. Talviasuinpaikat sijaitsivat usein sisämaassa ja kesäksi valettiin kalanpyyntiin meren tai suurien järvien rannoille. Esimerkiksi saamelaiset ovat vielä historiallisella ajalla siirtyneet kesä- ja talviasuinpaikkojen väliä jutaamalla.

Taidetta jälkipolville

Metsästyksestä jäi todisteita kalliotaiteeseen. Kivikauden kalliomaalauksissa on usein kuvattu hirviä, joutsenia ja karhuja. Niissä on usein kuvattu itse metsästystapahtumaa, jossa ihmisellä on jousia ja nuolia kädessä.

Tietysti muitakin merkkejä on säilynyt. Suomessa kivikausi kesti tuhansia vuosia jääkaudesta pronssikauteen saakka, ja se sijoittuu noin 9 000–3 500 vuotta sitten käsittävälle ajanjaksolle. Jakson lopussa ryhdyttiin viljelemään maata, metallit tulivat tutuiksi ja kotieläimiä kesytettiin.

Kivikauden metsästäjän tarvekaluista useimmiten arkeologi tavoittaa nuolen- ja keihäänkärkiä sekä eläinten nylkemisessä käytettyjä kaapimia.

Passiivisia pyyntitapoja edustavat kivikauden pyyntikuopat. Niillä pyydettiin pääasiassa villipeuraa, joka on nykyisen poron sukuputtoon kuollut esi-isä. Kuopat sijoitettiin peurojen vaellusreiteille, ja samassa kuoppaketjussa voi olla kymmenittäin kuoppia.

Metsästyksen tuloksista kertovat kivikautisilta asuinpaikoilta tavattavat riistaeläinten palaneet luut. Vain palaneet luut ovat säilyneet, koska palamattomat häviävät nopeasti Suomen happamassa maaperässä.

Luiden määristä ei suoraan voida tehdä päätelmiä riistan yleisyydestä, koska eri eläinten luut säilyvät eri tavalla. Esimerkiksi hauen luut ovat kovia ja esiintyvät yleisenä materiaalissa, lohien luut ovat rasvaisia ja häviävät nopeasti.

Yleisimpiä ovat hirven ja villipeuran luut, mutta myös majavaa, saukkoa, jänistä ja jopa kotkaa on tavattu. Kalojen luista yleisin on hauki. Särkikaloja esiintyy yleisesti ja mateesta ja lohista on joitakin havaintoja. ■

Taisto Karjalainen arkeologi, Metsähallitus

Metsähallitus aloitti 2010 valtion alueilla metsätalouden kulttuuriperintökohteiden inventoinnit. Inventointi oli yksi Kansallisen Metsäohjelman 2015 (KMO) tavoitteista. Hanke päättyy tänä vuonna.

Seuraa kuulumisia: kulttuuriperintoinventointi.blogspot.fi

Metsähallituksen luontopalvelut aloitti suojelualueiden kulttuuriperintökohteiden inventoinnit vuonna 2006. Työ jatkuu.

Seuraa kuulumisia: <https://luontojakulttuuri.wordpress.com>

Kalaverkko Espoon Hvitträskissä, karhu ja metsästäjät Altassa sekä kani Italiassa kertovat, ettei esi-isien aika mennyt pelkästään ruokaa hankkiessa.

Eräopetus alkoi kouluissa

Ensimmäiset suomalaiskoulut ovat ottaneet eräopetuksen osaksi normaalia kouluopetusta. Myös ensimmäiset opetusta tukevat eräkummit on koulutettu.

Eräasiat ovat tulossa osaksi normaalia kouluopetusta. Jo alaluokilla voidaan nykyään opettaa riistasta, kalastuksesta ja luonnossa liikkumisesta valmiin eräpassi-aineiston pohjalta.

Opettajat voivat ladata materiaalin Eräpassi.fi- tai Eräluvut.fi-osoitteista. Myös eräkummeja on alettu kouluttaa opetusta tukemaan.

– Eräkummi on kokenut eränkävijä, joka opastaa lapsia ja nuoria luonnossa liikkumiseen ja suomalaisen eränkäyntikulttuurin pariin toiminnallisten tehtävien avulla ja mahdollisuuksien mukaan ulkona, sanoo eräkummihankkeen vetäjä **Johanna Vuollet** Metsähallituksesta.

Eräkummit tekevät kouluvierailuja aluksi Helsingin ja Espoon seudun kouluista.

– Alussa eräkummit toimivat pääkaupunkiseudulla, koska erityisesti kaupunkiympäristössä luontokokemusten saaminen on haasteellista. Kokeiluvaiheen jälkeen vuonna 2016 eräkummitoimintaa laajennetaan myös muualle Suomeen, Johanna Vuollet sanoo.

Metsähallitus tekee työtä yhdessä muun muassa metsästys- ja kalastusjärjestöjen

kanssa. Kummien työstä ja leireistä on järjestöillä pitkä kokemus.

Nyt uutuutena eräopetus on tuotu tavallisille biologian, maantiedon, ympäristötiedon ja liikunnan tunneille. Eräasiat eivät enää ole pelkästään valinnaisia kursseja kouluissa.

Eräopetus on suunniteltu eri-ikäisille lapsille ja nuorille. Opettajan ei välttämättä tarvitse olla eräalan harrastaja, vaan hän saa valmiin aineiston internetistä.

Koululle saapuva eräkummi pystyy opettamaan eräkulttuurista tarkemmin: sen historiasta, ihmisen ja luonnon suhteesta, luonnossa liikkumisesta, jokamiehenoikeuksista, eläinten tuntemuksesta, metsästyksestä, kalastuksesta ja riistanhoidosta.

Eräpassin voi suorittaa koulussa

Eräpassin tehtävät jakautuvat neljään aihealueeseen: luonnossa liikkumiseen, jokamiehenoikeuksiin, kalastukseen ja riistanhoitoon. Monet eränkävyn teemoista liittyvät kiinteästi biologian, maantieteen, liikunnan ja esimerkiksi kotitalouden valtakunnallisiin opetussuunnitelmiin, eli ne ovat helposti otettaviksi osaksi koulutyötä. Eräpassia voidaan hyödyntää myös erilaisissa harrastusryhmissä.

TAUSTA

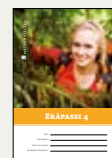
ERÄASIAT OSAKSI KOULUOPETUSTA

1. Opettaja lukee Ohjeita opettajalle -tiedoston ja avaa oppilaiden ikää vastaavat tehtävä-pdf:t.
2. Oppilaille tulostetaan Eräluvut-sivuilta ikää vastaavat eräpassivihkot, joihin tehdyt tehtävät merkitään.
3. Lopuksi oppilaille jaetaan Eränkävijän diplomi

Kaikki materiaali osoitteista

www.erapassi.fi tai

www.eraluvat.fi

Jokaiselle ryhmän lapselle tulostetaan oma eräpassivihko, johon tehdyt tehtävät merkitään. Passi sisältää myös lisätehtäviä, lajintunnistuskuvia ja lisätietoja, joita voi käydä läpi vaikkapa vanhempien kanssa. Eräpassitehtävissä on valinnanvaraa: löytyy draamallista väittelyä, mielikuvitusta innostavaa taiteilua, jännittäviä lajintunnistuspeljä, mobiililaitteita hyödyntäviä luontopolkuja sekä liikunnallisia

leikkejä ja vanhemmille ikäryhmille riista- ja kalalajien ekologiaa pohtivia tilastoaineistotehtäviä.

Vaikka osa eräpassiin kuuluvista tehtävistä tehdään sisällä, on sen perimmäinen tarkoitus houkuttaa lapset ulos luontoon. Eräpassin suorittaminen ei tee kenestäkään kalastajaa tai metsästäjää, mutta tarkoitus on herättää innostusta eränkävintä ja luonnossa liikkumista kohtaan. ■

Vaattojärven alakoulun lapset tutustuivat eräilyyn ja erälehtien tekoon Äkäslompolossa. Pojat söivät evässämpylöitä. Tytöt innostuivat tutkimaan onkimatoja.

Sinin, 13, aamu teerisuolla

Eräopetus koulussa ja eräkummit voivat innostaa nuoria metsälle. Kuhmolaisen Sini Kemppaisen eräkummi on luontokuvaajaisä.

Lokakuinen aamu kuhmolaisella suolla on kylmä, pakkasta on kymmenisen astetta. Se ei 13-vuotiasta **Sini Kemppaista** kuitenkaan haittaa.

– Kyllä täällä tarkenee, kun pukeutuu oikein, hän tokaisee.

Sini ja hänen isänsä, luontoelokuvien tekijänä tunnettu **Kari Kemppainen** ovat tulleet suon laitaaan hyvissä ajoin ennen auringonnousua. Takana on parin kilometrin patikka hämärässä metsässä.

Kauempana, mutta hyvinkin luodinkantaman päässä, on muutama männyn-tarreiin aseteltu samettiteeri houkuttimena. Naamioverkko kätkee metsästäjät osaksi maisemaa.

Luulisi, että moni Sinin ikäinen kuhmolaistytö tai -poika jäisi syysaamuna mieluusti kotiin. Väärin!

– Minun kavereistani ainakin viidellä on metsästyskortti, Sini täräyttää.

Metsästys on jännittävää. Sen tarkemmin kiinnostustaan Sini ei halua eritellä, mutta isän työllä lienee osuutensa asiaan. Luonto kiinnostaa muutenkin.

– Olen ollut pienestä pitäen isän mukana kojussa katsomassa karhuja, ahmoja ja susia. Ja hirvimetsällä tietysti.

Syksyn mittaan hän on jo saanut yhden teeren saaliiksi. Miten käynee nyt? Aurin-gon noustessa Kari-isä suhauttaa malliksi muutaman kerran. Eipä aikaakaan kun ensimmäinen teeri, naaras tällä kertaa, istah-taa kuvan viereen mäntyyn.

Viimein ukkoteerikin istahti puuhun sopivan etäisyyden päähän pilosta.

Kuhmolainen Sini Kemppainen perustelee innostustaan yhdellä virkkeellä: metsästys on tosi jännittävää.

– Tähtää vaan rauhassa ja purista hitaasti, kuuluu viime hetken ohjeet isän suusta.

Sitten kevyt lintukivääri pamahtaa. Luoti osuu siihen, mihin se on tähdättykin, ja akkateeri putoaa alas.

Aamun aikana suolla näkyy useita muitakin teeriä, mutta ne eivät istahda tar-

peeksi lähelle. Kunnes juuri ennen pois-lähtöä yksinäinen ukkoteeri erehtyy ampumahollille.

– Hieno aamu, aivan mahtava! Sini hehkuttaa ja rientää noutamaan ammuttuja lintuja. ■

Kimmo Pöri

Metsästysluvat valtion maille

Metsästäjän tulee hankkia metsästyskortin lisäksi maanomistajan lupa metsästä. Valtion maille luvan saa Metsähallitukselta, jonka lakisääteinen tehtävä on tarjota metsästysmahdollisuus erityisesti niille, joilla ei sitä muuten ole.

Luvat maksavat sen verran, kun luvan myymisestä aiheutuu kustannuksia ja kun metsästettävän riistan kannanhoidon arvioidaan maksavan. Tulot ohjataan siis riistan hyväksi.

Metsästysluvat on kiintiöity lupa-alueittain. Kiintiöinnillä varmistetaan riistakantojen kestävyys. Esimerkiksi huonona lintuvuonna lupia myydään vähemmän.

Pohjois-Suomessa henkilöllä, jonka kotipaikka on metsästyslain 8§:n osoittamalla alueella, on oikeus metsästää kotikunnassaan valtion mailla ilman erillistä maksua.

Eräluvat.fi

Kaikki eräluvat nestistä.

NUORISO-LUPA

Metsähallitus haluaa tukea nuorten eräharrastusta tarjoamalla nuorille edullisen ja helposti saatavan metsästyslupan. Jokainen alle 18-vuotias metsästyskortin omistaja pääsee metsästämään nuorisoluvalla. Lupa oikeuttaa metsästämään kaikkea pienriistaa, myös kanalintuja.

Alle 15-vuotias voi metsästää pienriistaa 18 vuotta täyttäneen aseenkantoluvan haltijan välittömässä valvonnassa tämän kiintiöön.

Luvan hinta	10 €
Metsästysaika	7 vrk
Saalispistekiintiö	15 pistettä

Myynti

- **Puhelinpalvelu**
020 69 2424. Arkisin 8–16.
- **Eräluvat.fi 24 h**

PIENPEDOT JA MAJAVA

Metsähallitus kannustaa metsästäjiä pienpetojen pyyntiin. Esimerkiksi minkin ja supikoiran metsästys luetaan riistanhoitotyöksi. Sen vuoksi pienpetolupa on edullinen.

Hinta	10 euroa kausi
Lupa voimassa	1.8.–30.4.

PIENPEDOT

Pienpetoluvalla metsästettäviä pienpetoja ovat muun muassa kettu, supikoira, minkki, näätä, kärppä ja mäyrä.

MAJAVA JA VILLISIKA

Pienpetoluvalla saa metsästää villisikaa ja yhden kanadanmajavan (amerikanmajava), ellei sitä ole lupa-aluekohtaisissa ohjeissa erikseen kielletty.

VARISLINNUT

Pienpetolupa kattaa myös rauhoittamattomat linnut, eli sillä voi metsästää korpia (poronhoitoalueella), varista, harakkaa, harmaalokkia ja merilokkia.

Myynti

- **Puhelinpalvelu**
020 69 2424. Arkisin 8–16.
- **Eräluvat.fi 24 h**
Lupien nettikauppa.

KANALINTULUPA

Kanalintulupa kattaa kaiken pienriistan metsästyksen 10.9.–31.10. Urosteeren metsästys on mahdollista 1.–20. tammikuuta useissa maakunnissa (latvalinnustus).

LYHYET KANALINTULUVAT

Luvan kesto	Saalispistekiintiö	Hinta
1 vrk	5 pistettä	22 €
2 vrk	9 pistettä	40 €
3 vrk	11 pistettä	47 €
4 vrk	12 pistettä	54 €
5 vrk	13 pistettä	60 €
6 vrk	14 pistettä	65 €
7 vrk	15 pistettä	70 €
Ylä-Lapin riekkolupa		17 €/vrk

Myynti

- **Puhelinpalvelu**
020 69 2424. Arkisin 8–16.
- **Eräluvut.fi 24 h**

Myyntin aloituspäivät 2015

Metsästysalueen sijainti	Kesä	Syksy
Etelä-, Länsi- ja Itä-Suomen alueet	ma 8.6.	ma 24.8.
Salla, Savukoski, Pelkosenniemi, Sodankylä, Kemijärvi	ti 9.6.	ti 25.8.
Pohjanmaa, Kainuu	ke 10.6.	ke 26.8.
Keminmaa, Kittilä, Kolari, Muonio, Pello, Rovaniemi, Ranua, Simo, Tervola, Ylitornio, Posio	to 11.6.	to 27.8.
Enontekiö, Inari, Utsjoki	pe 12.6.	pe 28.8.

Tarkista myyntipäivät www.eräluvut.fi. Myynti alkaa mainittuna päivänä kello 8 aamulla. Kesäkuussa asetetaan myyntiin noin 50 % suunnitellusta kiintiöstä. Loput kiintiöstä tulee myyntiin elokuussa riistakan-
ta-arvioiden mukaisesti.

KAUSILUVAT

	Kiintiö	Hinta
Kaikki pienriista	30 (max. 15 p. kanalinnuille)	130 €
Jousilupa kaikelle pienriistalle	15 (max. 9 p. kanalinnuille)	65 €
Lapin kaupunkilaisten pienriistalupa	30 (max. 15 p. kanalinnuille)	67 €

Kausiluvan haku

Haku huhtikuussa lupahakujärjestelmällä <https://lupahaku.eräluvut.fi>. Kausiluvia ei ole saatavilla kaikille alueille. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet www.eräluvut.fi. Järjestelmästä ei voi ostaa 1–7 vrk:n lupia.

LATVALINNUSTUS

Urosteeren metsästys tammikuussa. Mikäli metsästys toteutuu, eli maa- ja metsätalousministeriö ei asetuksella rajaa metsästystä, myynti aloitetaan 16.11. kello 8. Latvalinnustus varmistuu syyskuun alussa syksyn kanalinnustuskauden alkuun (10.9.) mennessä, kun ministeriön asetus on lainvoimainen.

Myynti alkaa 16.11.2015

Pienriistan saalispistearvot

Metso	9 pistettä
Teeri	4 pistettä
Pyö	2 pistettä
Riekko	2 pistettä
Hanhi	6 pistettä
Muut vesilinnut	1 piste
Muu linturiista	1 piste
Kanadanmajava	5 pistettä
Metsäjänis ja rusakko	2 pistettä
Pienpedot ja turkisriista	0 pistettä

VESILINTU- JA JÄNISLUPA

Vesilintu- ja jänislupa oikeuttaa metsästämään kaikkea muuta pienriistaa kuin kanalintuja. Metsästäjät voivat hankkia tämän edullisemman pienriistaluvan myös kanalintukaudelle.

LYHYET LUVAT

Luvan kesto	Saalispistekiintiö	Hinta €
1 vrk	5 pistettä	11 €
2 vrk	9 pistettä	20 €
3 vrk	11 pistettä	25 €
4 vrk	12 pistettä	27 €
5 vrk	13 pistettä	29 €
6 vrk	14 pistettä	35 €
7 vrk	15 pistettä	38 €

Osakautilupa ajalle 1.11.–30.4. maksaa 55 euroa. (Kiintiö 20 saalispistettä).

Myynti

Luvat tulevat myyntiin 15.6.2015 klo 8.00

- **Puhelinpalvelu**
020 69 2424. Arkisin 8–16.
- **Eräluvut.fi-verkkokauppa** 24 h

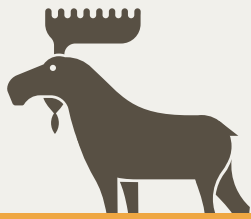
KAUSILUVAT

Lupatyyppi	Saalispistekiintiö	Hinta
Muu pienriista		
kuin kanalinnut	20 pistettä	80 €
Jousilupa muulle		
kuin kanalinnuille	15 pistettä	40 €

Kausiluvan haku

Haku huhtikuussa lupahakujärjestelmällä <http://lupahaku.eräluvut.fi>. Kausiluvia ei ole saatavilla kaikille alueille. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet www.eräluvut.fi. Järjestelmästä ei voi ostaa 1–7 vrk:n lupia.

Seuraava kausilupien haku on huhtikuussa 2016.

HIRVI

Valtion maiden hirvenmetsästysalueita haetaan aina tammikuun aikana. Seuraava haku on tammikuussa 2016. Alueluvan saaneet hakevat erikseen pyyntilupia Suomen riistakeskukselta huhtikuun loppuun mennessä.

ALUELUVAN HAKU

Lupahakujärjestelmä:

<https://lupahaku.eraluvat.fi>
(1.2.2016 kello 16 mennessä).

Alueet: www.eraluvat.fi

Lupahakujärjestelmässä hakija voi hyödyntää edellisvuonna jättämäänsä hakemusta uuden hakemuksen pohjana. Kun hakemusaika on päättynyt (31.1. klo 16), hakemuksen ei enää voi lisätä ampujia. Muita tietoja voi täydentää hakujan jälkeen.

Myynti

Hakija saa laskun päätöksen mukana. Metsästyslain 8 §:n alueella kauden hinta on 42 euroa jokaisesta ulkopaikkakuntalaisesta metsästäjästä. 8 §:n alueen ulkopuolella hinta on 0,07–0,50 euroa hehtaarilta (+ alv).

HIRVIJAHDIN VIERAAT

Hirviseurue, joka on saanut alueluvan, voi ottaa vieraita metsälle syksyllä. Vieraiden on maksettava 12 euron vuorokausilupa, joita voi ottaa enintään 10 vuorokaudelle.

Myynti

• Känykkälupa 24 h

0600 55 1618 – 1 vrk:n lupa (11,84 € + mpm)

0600 55 1619 – 2 vrk:n lupa (24,17 € + mpm)

0600 55 1620 – 3 vrk:n lupa (35,26 € + mpm)

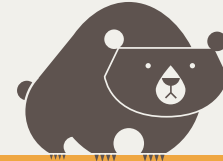
Puhelun aikana näppäillään aluelupahakemuksen nelinumeroisen tunniste, jonka saa alueluvan haltijalta, ja metsästäjänumeron seitsemän viimeistä numeroa.

Känykkälupa tulee voimaan heti.

• Puhelinpalvelu

020 69 2424. Arkisin 8–16.

Lisätietoja www.eraluvat.fi

SUURPEDOT

KARHULUPA PORONHOITOALUEELLE

Karhunmetsästys poronhoitoalueella jatkuu, kunnes riistakeskuksen myöntämä kiintiö on täynnä tai metsästysaika päättyy. Metsästettäessä kotikunnan ulkopuolella tulee hankkia metsästyslupa, joka maksaa 50 euroa kaudelta ja 25 euroa vuorokaudelta.

Jokaisesta kaadosta on tehtävä välittömästi ilmoitus Suomen riistakeskuksen karhupuhelimeen numeroon 029 431 2500.

Myynti

• Mobiililupa

Kausilupa 0600 55 1616

(50,41 € + mpm)

Vuorokausilupa 0600 55 1617

(25,16 € + mpm)

• Puhelinpalvelu

020 69 2424. Arkisin 8–16.

• Eräluvut.fi 24 h

KARHULUPA PORONHOITO- ALUEEN ULKOPUOLELLE

Poronhoitoalueen ulkopuolella metsästäjät ilmoittautuvat karhunmetsästyksen yhteislupaun. Mikäli metsästys ulottuu valtion maille, metsästäjien on hankittava Metsähallituksen aluelupa. Maksu on alueesta riippuen joko henkilökohtainen (50 euroa /kausi tai 25 euroa /vrk) tai pinta-alaan perustuva maksu. Lisätietoja antaa Eräluvut.fi tai alueen eräsuunnittelija.

Myynti

• Puhelinpalvelu

020 69 2424. Arkisin 8–16.

SUSI- JA ILVESLUPA

Ilveksen tai suden metsästäjä ilmoittautuu Suomen riistakeskuksen myöntämän poikkeusluvan haltijalle (yhteislupa). Sen lisäksi valtion maille tarvitaan Metsähallituksen aluelupa. Maksu on alueesta riippuen joko henkilökohtainen tai pinta-alaan perustuva maksu. Lisätietoja antaa Eräluvut.fi tai alueen eräsuunnittelija.

Myynti

• Puhelinpalvelu

020 69 2424. Arkisin 8–16.

HUOMIO! Metsästyslupa valtion alueille Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuvaan, vahinkoa aiheuttavan tai turvallisuutta vaarantavan suurpedon metsästykseen seuruelupana maksaa 5 euroa henkilöltä.

MUU RIISTA

Metsähallitus myy joillain alueilla myös muita lupia, joista voit kysyä alueesi eräsuunnittelijalta. Ulkomaalaisille myy-

dään metsästyslupia yleisille vesialueille. Niistä kerrotaan lisää eraluvat.fi-sivustolla.

Pienriistan metsästysalueet

Pienriistan metsästysalueilla voi metsästää muun muassa kanalintuja, vesilintuja ja jäniksiä.

Metsästysasiat ja kohdetiedot:

www.eräluvut.fi

Alueen kartta: www.eräluvut.fi (pdf)

ja www.retkikartta.fi

Pienriistan metsästysalue

Kunnat, riistakeskus

Etelä-Suomi

6671 Evo

Hämeenlinna, Etelä-Häme

6674 Keihäsjärvi

Loppi, Etelä-Häme

6675 Vesijako

Padasjoki, Etelä-Häme

Länsi-Suomi

5636 Lestijärvi

Lestijärvi, Pohjanmaa

6612 Perho

Perho ja Halsua, Pohjanmaa

6613 Kivijärvi

Kivijärvi, Kinnula ja Perho, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6614 Linkkilä

Alajärvi, Perho, Vimpeli ja Kyyjärvi, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6615 Vahanka

Karstula, Kyyjärvi ja Soini, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6616 Mäkelä

Pylkönmäki, Keski-Suomi

6617 Kukko-Multia

Pylkönmäki ja Multia, Keski-Suomi

6619 Arpainen

Soini ja Ähtäri, Pohjanmaa

6620 Ähtäri

Ähtäri ja Multia, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6630 Kinnula

Kinnula ja Viitasaari, Keski-Suomi

6631 Luotonen

Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

6632 Valkeismäki-Purala

Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

6635 Äänekoski

Saarijärvi, Karstula, Viitasaari, Kannonkoski, Äänekoski, Keski-Suomi

6642 Virrat

Virrat ja Ähtäri, Pohjois-Häme; Pohjanmaa

6643 Parkano

Parkano, Karvia, Kihniö ja Ikaalinen, Satakunta

6645 Kuru

Kuru, Ruovesi ja Virrat, Pohjois-Häme

6647 Rankku

Pori, Satakunta

6651 Orivesi

Orivesi, Juupajoki, Ruovesi, Jämsä, Tampere, Pohjois-Häme

6661 Muuratjärvi

Korpilahti, Muurame, Jämsä, Jämsänkoski, Keski-Suomi

6663 Toivakka

Toivakka, Jyväskylän mlk, Leivonmäki, Luhanka, Keski-Suomi

6666 Kuhmoinen

Kuhmoinen, Pohjois-Häme

6676 Uudenkaupungin Harmaaletot

Uusikaupunki

6677 Rauman Bokreivit

Rauma

6678 Porin Räyhät

Pori, Satakunta

6679 Merikarvian Kasalabädanin luodot

Merikarvia

Itä-Suomi

6633 Heiniperä

Kiuruvesi, Pohjois-Savo

7603 Rahustenaho-Levämäki

Vieremä, Pohjois-Savo

7604 Jyrkkä-Kontio

Sonkajärvi ja Rautavaara, Pohjois-Savo

7614 Siera-Yöttäjä

Rautavaara, Valtimo ja Nurmes, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

7621 Hirvivaara-Rostua

Nurmes, Rautavaara ja Juuka, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

7624 Peurajärvi-Mujejärvi

Nurmes ja Valtimo, Pohjois-Karjala

7630 Kiikkukangas

Polvijärvi, Pohjois-Karjala

7635 Kukkaro-Lakla

Liekksa, Pohjois-Karjala

7638 Elimo-Kitsi-Piilo

Liekksa ja Ilomantsi, Pohjois-Karjala

7642 Kuora-Kontiovaara

Joensuu ja Liekksa, Pohjois-Karjala

7652 Ilomantsi

Ilomantsi, Pohjois-Karjala

7668 Heinävesi

Heinävesi ja Liperi, Etelä-Savo; Pohjois-Karjala

7675 Leipämäki

Savonlinna, Etelä-Savo

7680 Lohikoski-Likastenperä

Punkaharju ja Sulkava, Etelä-Savo

7685 Pyylampi

Kuopio, Pohjois-Savo

7689 Tervanen-Leikko-Pusa

Pieksämäki, Etelä-Savo

7693 Sorsasalo-Ahveninen

Joroinen, Pieksämäki ja Leppävirta, Etelä-Savo; Pohjois-Savo

7695 Säkkisalo

Hirvensalmi, Etelä-Savo

7697 Luotola

Mikkeli, Etelä-Savo

Pohjanmaa, Kainuu

5601 Paltamo

Paltamo, Kainuu

5602 Hossa

Suomussalmi, Kainuu

5603 Martinselkonen

Suomussalmi, Kainuu

5604 Itä-Suomussalmi

Suomussalmi, Kainuu

5605 Länsi-Suomussalmi

Suomussalmi, Kainuu

5608 Puolanka

Puolanka, Kainuu

5611 Hyrynsalmi-Ristijärvi

Hyrynsalmi ja Ristijärvi, Kainuu

5613 Sotkamo

Sotkamo, Kainuu

5614 Kajaani

Kajaani, Kainuu

5615 Vuolijoki

Kajaani, Kainuu

5616 Vaala

Vaala, Oulu

5617 Länsi-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5618 Itä-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5619 Etelä-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5620 Länsi-Kuusamo

Kuusamo, Oulu

5621 Pohjois-Taivalkoski

Taivalkoski, Oulu

5622 Etelä-Taivalkoski

Taivalkoski, Oulu

5623 Kouva

Pudasjärvi, Oulu

5624 Syöte

Pudasjärvi, Oulu

5625 Etelä-Pudasjärvi

Pudasjärvi, Oulu

5626 Yli-Ii

Yli-Ii ja Kuivaniemi, Oulu

5627 Röyttä

Ii, Oulu

5628 Utajärvi

Utajärvi, Oulu

5629 Kantojärvi

Tyrnävä, Temmes, Oulu

5630 Pyhäntä

Pyhäntä, Oulu

5631 Riikinhoivi

Pyhäjärvi, Oulu

5632 Isokangas

Ylivieska, Oulu

5633 Rahja

Kalajoki, Oulu

5634 Sievi

Sievi, Oulu

5635 Haapajärvi-Reisjärvi

Haapajärvi ja Reisjärvi, Oulu

5637 Itä-Kuusamo

Kuusamo, Oulu

5638 Korpilohvi

Pyhäjärvi, Oulu

5639 Länsi-Pudasjärvi

Pudasjärvi, Oulu

5640 Muhos

Muhos, Oulu

Lappi

2602 Muonio

Muonio, Lappi

2604 Kolari

Kolari, Lappi

2606 Pello

Pello, Lappi

2609 Ylitornio

Ylitornio, Lappi

2611 Pokka-Pulju

Kittilä, Lappi

2612 Levi

Kittilä, Lappi

2613 Maunu

Kittilä, Lappi

2614 Meltaus

Rovaniemi, Lappi

2615 Rovaniemi

Rovaniemi, Lappi

2616 Herankaira

Rovaniemi, Lappi

2617 Tervola

Tervola, Lappi

2618 Keminmaa-Simo

Keminmaa ja Simo, Lappi

2619 Ranua

Ranua, Lappi

2620 Posio

Posio, Lappi

3602 Kemijärvi

Kemijärvi, Lappi

3606 Vasaselkä

Sodankylä, Lappi

3607 Sorvorta

Savukoski, Lappi

3608 Tulppio

Savukoski, Lappi

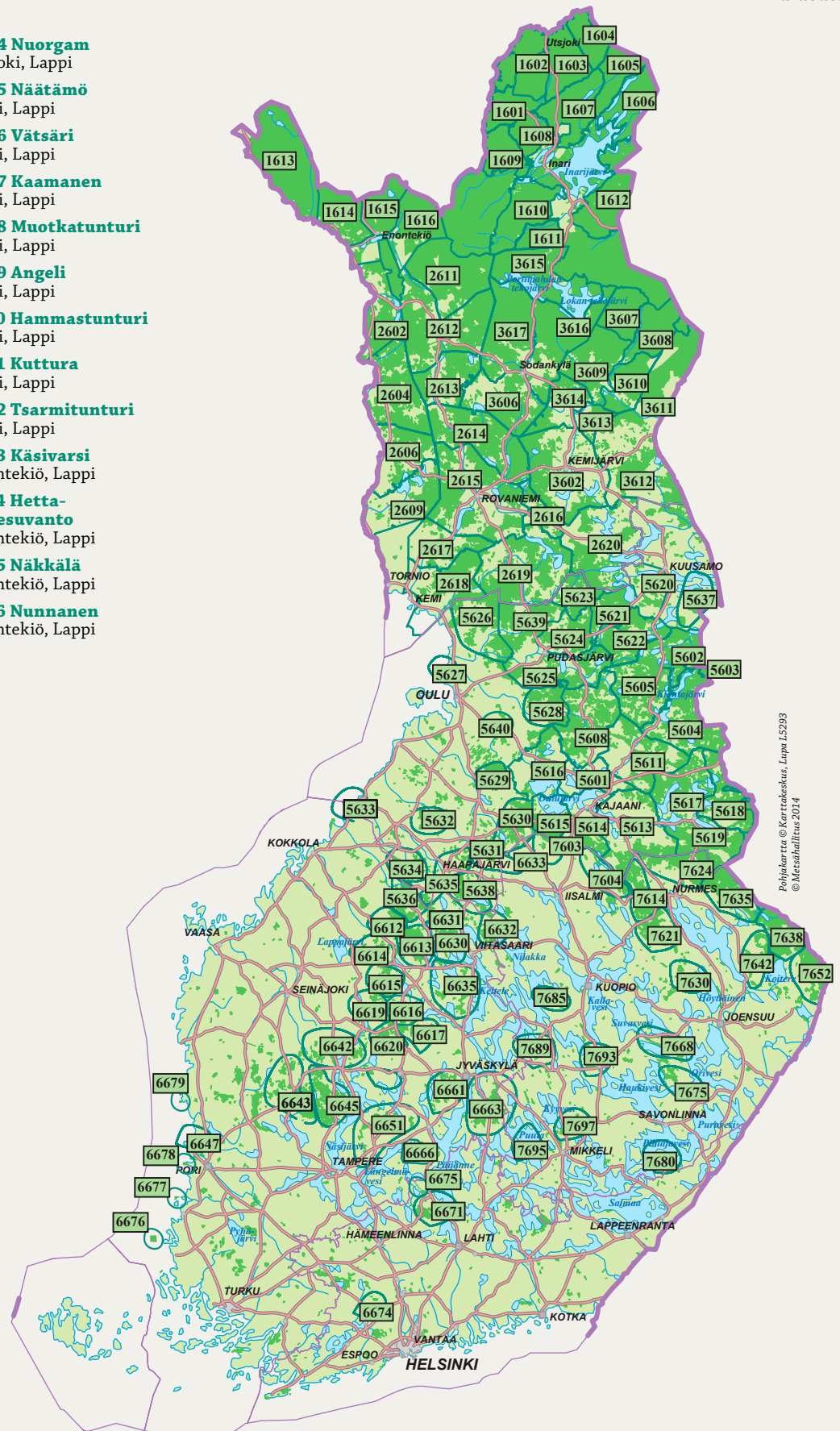
- 3609 Vintilä**
Savukoski, Lappi
- 3610 Kemi-Kuro**
Savukoski, Lappi
- 3611 Naruska-Tuntsa**
Salla, Lappi
- 3612 Vilma-Savina**
Salla, Lappi
- 3613 Itäinen Pelkosenniemi**
Pelkosenniemi, Lappi
- 3614 Läntinen Pelkosenniemi**
Pelkosenniemi, Lappi
- 3615 Lokka-Porttipahta**
Sodankylä, Lappi
- 3616 Koitelainen**
Sodankylä, Lappi
- 3617 Pomo-Rajala**
Sodankylä, Lappi
- 1601 Karigasniemi**
Utsjoki, Lappi
- 1602 Paistunturi**
Utsjoki, Lappi
- 1603 Kaldoaivi**
Utsjoki, Lappi

- 1604 Nuorgam**
Utsjoki, Lappi
- 1605 Näätämä**
Inari, Lappi
- 1606 Vätsäri**
Inari, Lappi
- 1607 Kaamanen**
Inari, Lappi
- 1608 Muotkatunturi**
Inari, Lappi
- 1609 Angeli**
Inari, Lappi
- 1610 Hammastunturi**
Inari, Lappi
- 1611 Kuttura**
Inari, Lappi
- 1612 Tsarmitunturi**
Inari, Lappi
- 1613 Käsivarsi**
Enontekiö, Lappi
- 1614 Hetta-Karesuvanto**
Enontekiö, Lappi
- 1615 Näkkälä**
Enontekiö, Lappi
- 1616 Nunnanen**
Enontekiö, Lappi

 Metsästyslupa-alue

6532 Lupa-alueen numero

 METSÄHALLITUS

Pohjakartta © Karttatekstit, Lupa L5293
© Metsähallitus 2014

Metsästysasiantuntijamme

Metsähallituksen erähenkilöstö palvelee sinua metsästysasioissa valtion mailla. Apuna heillä on joukko hanketyöntekijöitä, kausivalvoja tai yksityistä työvoimaa. Erävalvonnasta vastaavat erätarkastajat.

Ohjausyksikkö

Jukka Bisi
erätaluspäällikkö,
0205 64 6611

Aku Ahlholm
erikoissuunnittelija,
Kiepin päätoimittaja,
viestintä, Oulu
0205 64 4660

Jari Haarala
palvelupäällikkö,
asiakkuudet ja
järjestelmät, Oulu
0205 64 6239

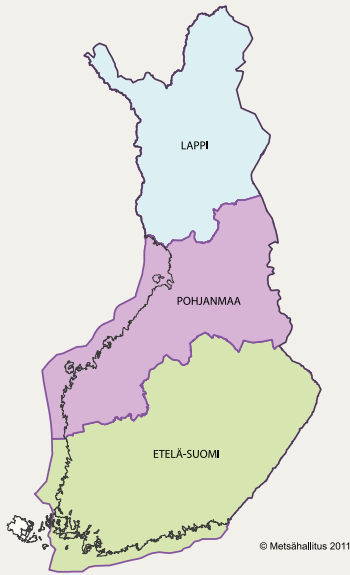

Ahti Putaala
ylitarkastaja,
metsästys- ja riistan-
hoito, Oulu
0205 64 6619

**Hannaleena
Mäki-Petäys**
erikoissuunnittelija,
verkkosivut,
maastoliikenne, Oulu
0205 64 6621

Suurin tehtäväni tänä vuonna on uudistaa myyntijärjestelmä eli muun muassa Eräluvut-verkkokauppa, josta hankit lupasi.

© Metsähallitus 2011

Lappi

Pirjo Ilvesviita
aluepäällikkö,
Rovaniemi
0205 64 7123

Jarmo Katajamaa
Metsästysasiat:
Ylä-Lappi
Toimipaikka Ivalo
0205 64 7709

Nilla Aikio
Riistanhoito. Metsäs-
tysasiat: Ranua, Simo,
Tervola, Keminaa ja
Ylitornio
Toimipaikka Rovaniemi
0205 64 7629

**Eräsuunnittelijat
Pasi Kamula**
Metsästysasiat: Sodan-
kylä, Savukoski, Salla,
Pelkosenniemi, Kemijärvi,
Posio ja Rovaniemi
Toimipaikka Rovaniemi
0205 64 7691

Aki Kiiskinen
Metsästysasiat: Kittilä,
Kolari, Muonio ja Pello
Toimipaikka Rovaniemi
0205 64 7063

Pohjanmaa

Erkki Turttinen
aluepäällikkö,
Oulu
0205 64 6616

Mikko Rautiainen
Pohjanmaa,
Oulu
0205 64 6001

Timo Eskola
Riistanhoito,
Pudasjärvi
0205 64 6523

**Eräsuunnittelijat
Reijo Hirvonen**
Pohjanmaa, Oulu
0205 64 6668

Heikki Väyrynen
Kainuu, Kajaani
0205 64 6355

**Kalaveden- ja
riistanhoitajat
Matti Kela**
Kainuu,
Suomussalmi
0205 64 6482

Yhteystiedot

Sähköpostit

etunimi.sukunimi@metsa.fi

Puhelin

vaihde 0205 64100

Henkilökohtaiset numerot

0205 64 + henkilökohtainen
alanumero

Eräluvien palvelunumero

020 69 2424

Eräluvut netistä ja muut tiedot
eräasioista: www.eräluvut.fi

Osan metsästysluvista voi
ostaa kännykällä numeroista,
jotka löytyvät sivuilta 28–33
tai osoitteesta www.eräluvut.fi.

Etelä-Suomi

Jarmo Väisänen
aluepäällikkö,
Savonlinna
0205 64 5917

Juha Tuomola
Länsi-Suomi,
Hämeenlinna
0205 64 5344

Madeleine Nyman
Etelä-Suomi,
Tammisaari
0205 64 4685

**Eräsuunnittelijat
Kalervo Timonen**
Itä-Suomi, Kuopio
0205 64 5576

Olli Urpanen
Länsi-Suomi,
Jyväskylä
0205 64 5056

Markus Pekkinen
Riistanhoito,
Kuopio
0205 64 5045

*Suursyömäri, ahne,
paha, kamppi, osma,
osmo ja kätkä. Joskus
jopa itse piruksi
kutsuttu.*

Kuka olen.
Lue vastaus Suurpedot.fi-sivuilta!

SUURPEDOT.FI

PUHUTKO PETOA?

Hanketyöntekijät

Johanna Vuollet
040 751 9750
Eräkummi-hanke,
Tikkurila

Tomi Sassali
040 661 6762
Erähistoriakohteet,
Oulu/Jyväskylä

Sakari Mykrä
040 752 7800
Metsäpeuran
palautusistutus
Pori

Eräluvut.fi

Lupamyynit

Ulla Filen
suunnittelija,
lupa-asiat
Kemijärvi

Ritva Aho
suunnittelija,
lupamyynit
Haapajärvi

Ritva Juntunen
suunnittelija,
lupamyynit
Suomussalmi

Virpi Lepistö
suunnittelija,
lupa-asiat,
Savonlinna

Lupamyynit vastaavat numerossa 020 69 2424, arkisin 8–16.

Erätarkastajat

Metsähallituksella on 12 erätarkastajaa, jotka valvovat metsästystä, kalastusta ja maastoliikennettä yhdessä mm. poliisin ja rajavartioiden kanssa. Erätarkastajilla on poliisiin verrattavat valtuudet, ja suurin osa heistä onkin koulutukseltaan poliiseja.

*Kirjoitan
blogia erävalvonnan
arjesta osoitteessa
Eräluvut.fi.*

Jari Liimatainen
0400 392 726
Ylä-Lappi

Vesa Ihalempiä
040 701 5136
Etelä-Lappi

Markus Aho
040 158 8820
Oulun lääni,
Länsi-Suomi

Jyrki Turpeinen
0400 950 482
Itä-Suomi

Mika Seurujärvi
040 771 4692
Länsi-Lappi

Jani Suua
040 631 2655
Koillismaa

Timo Rasku
0400 374 716
Etelä- ja Länsi-Suomi

Markus Rahikainen
040 754 1711
Itä-Suomi, Saimaa

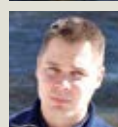
Heikki Säkkinen
040 833 1656
Itä-Lappi

Seppo Toikkanen
040 178 9632
Kainuu

Jaakko Saaristo
0400 372 544
Itä-Suomi,
Pohjois-Karjala

Tommi Suonpää
040 186 2001
Etelä-Suomi

Lupa on
SIJOITUS
luontoon.

Ujo riekko kiittää!

Metsästäjä, sinun maksamillasi luvilla olemme ennallistaneet jo yli 3 000 hehtaaria riekkosuota valtion mailla. Riekot näyttävät viihtyvän aluksi paremmin ennallistetulla suolla kuin täysin luonnontilaisena säilyneellä suolla. Luparahojen ansiosta riekko jopa hyöttyy siitä, että sitä metsästetään.

Eräluvut